Nr. 62. Czwartek, 17 Marca 1881. **Rok 71.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Pan Namiestnik przeniósł c. k konceptowego praktykanta Namiestnictwa Wiktora **Tustanowskiego** z Namiestnictwa do starostwa w Bochni.

C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie przeniósł kancelistę c. k. Sądu powiatowego Henryka **Kaczorowskiego** z Mielca do Radłowa, a posadę kancelisty przy c. k. Sądzie powiatowym w Mielcu nadał Janowi **Klimkowskiemu**, sierżantowi rachunkowemu w 13 pułku piechoty.

Dnia 16 marca 1881 roku wydany i rozesłany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyt VIII dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 16. Ustawę z 26 lutego 1881 roku o wybijaniu monet złotych na 8 i 4 zł.

Nr. 17. Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości i skarbu z 7 marca 1881 roku o umowie zawartej z rządem saskim w sprawie wzajemnego uwolnienia spadków ruchomych od opłat

Nr. 18. Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z 10 marca 1881, zawierające zakaz przywozu win, mięsa wieprzowego, sadła i kiełbas z Zjednoczonych Stanów Ameryki.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 17 marca.

Liberalna prasa niemiecka i w ogóle europejska widzi w postępowaniu papieża pewien zwrot pojednawczy, pewną skłonność do pogodzenia się z wszystkiemi rządami, czego wrzekomo nie okazywał pierwszy okres rządów Leona XIII. Do uwagi tej dały powód pewne ustępstwa duchowieństwa niemieckiego na rzecz władzy państwowej, a szczególnie lojalny list pasterski biskupa strassburskiego zalecający wiernym wznoszenie modłów za panującego monarchę i jego rodzinę. Biskup Raess w liście swoim nawet sam wyraźnie powiedział, że snać Opatrzność wytknęła obecnemu papieżowi misyę pojednawczą i dzieło pokojowe a przedewszystkiem naprawienie opłakanych stosunków, jakie ostatniemi czasy wytworzyły się między Stolicą Apostolską a rządami europejskiemi. Słowa biskupa Raessa znajdują poparcie w obecnym stosunku Stolicy Apostolskiej do kilku państw zachodniej i wschodniej Europy. Wpadło to w oko, że podróżujący niedawno po Włoszech W. książęta rossyjscy spieszyli do Watykanu zaraz po przybyciu do Rzymu i że znajdowali tam nietylko uprzejme, lecz nadzwyczaj życzliwe przyjęcie. Z Francyą mimo wszelkich zeszłorocznych zawikłań o kongregacye stosunek jest wcale znośny, a nawet Belgia, która tak szorstko wystąpiła przeciw Watykanowi w sprawie ustawodawstwa szkolnego, nie może się żalić na papieża, nie może tego powiedzieć, żeby utwierdzał biskupów w ich oporze.

Wszystkie te dowody są zgodne z prawdą jako fakta, ale bynajmniej nie popierają tego, co stwierdzić miały. Ani jeden z tych faktów nie mieści w sobie niekonsekwencyi lub rezygnacyi na roszczone prawa. Z Rossyą nietylko Leon XIII, lecz i poprzednik jego starał się zawsze zawiązać stosunek dający większą rękojmię swobody religijnej kościołowi katolickiemu, dla Francyi tak Leon XIII jak i poprzednik jego był zawsze pobłażliwy i nawet w najgorętszej chwili, gdy przy pomocy siły zbrojnej wypędzano zakonników, nie padło z Watykanu hasło otwartej walki, lecz tylko ojcowskie upomnienie, wreszcie wobec Belgii Watykan dziś zupełnie tak się zachowuje jak przed rokiem, t. j. uznaje się dotkniętym reformami gabinetu liberalnego, gani je i ubolewa nad niemi, ale spokojnie czeka na zmianę w drodze legalnej. Jeżeli mimo to wszystko prasie liberalnej, szczególnie niemieckiej, podoba się przedstawiać papieża Leona XIII jako zmiennego, nawet niekonsekwentnego, to czyni to w pewnej z góry sobie wytkniętej tendencyi politycznej, dla której już kilka razy z kolei insynuowała papieżowi zamiary nieistniejące lub ustępstwa urojone. Od chwili wyboru papieża Leona XIII prasa liberalna zawsze tak postępowała i raz szukała dowodów na twierdzenie swoje, że polityka Watykanu bez względu na mniej lub więcej pojednawczy charakter papieża panującego musi być nieprzejednaną wobec nowoczesnych pojęć o zakresie władzy państwowej, drugi raz znowu, kiedy to chwilowo potrzebnem jej było, wynajdywała różne wskazówki na dowód, że papież Leon XIII zerwał z tradycyą Piusa, a papieztwo weszło na drogę niezbędnych ustępstw dla ducha czasu.

Tendencya polityczna prasy liberalnej Niemiec w jej dzisiejszych zarzutach zmienności i niekonsekwencyi łatwą jest do odgadnięcia. Coraz więcej pojawia się symptomów pojednawczych, coraz więcej ludność niemiecka skłania się do stanowczego zaniechania walki kościelno-politycznej, a minister Puttkamer działa w tym duchu powoli ale systematycznie i nie naraził się dotąd na *desaveu* ks. Bismarcka. Zdaje się nawet, że ks. Bismarck mimo swojej pochopności mięszania się w sprawy każdego ministerstwa, Puttkamerowi pozostawia wielką swobodę działania, aby w danym razie, gdy zajdzie potrzeba zrobienia Watykanowi dodatnich ustępstw, stało się to pod firmą ministra wyznań, a nie pod tą samą firmą, która inaugurowała *Kulturkampf.* Wszystko to oczywiście nie podoba się prasie liberalnej. Chciałaby ona wzbudzić w ludności przekonanie, że Watykan osidla rząd berliński, że podstępami wyłudzić chce pewne koncesye, aby potem znowu nieprzyjaźnie wystąpić. Trudno przypuścić, żeby tak niezgrabne przekręcanie stanu rzeczy mogło ogół obałamucić.

Lw[illegible], 17 marca.

Donieśliśmy w swoim czasie, że Wydział krajowy w terminie ustawą oznaczonym t. j. 31 grudnia 1880 roku zwrócił skarbowi państwa 500.000 zł., które przed rokiem otrzymał na bezprocentowe pożyczki dla ludności włościańskiej dotkniętej brakiem ziarna na zasiew. Fundusz krajowy zastąpił w tej sprawie włościan, którym dopiero 1 stycznia 1881 roku zapadał termin zwrotu pożyczek. Zachodziła obawa, że włościanie zwrócą tylko mniejszą połowę pożyczek a Wydział krajowy powodowany tą obawą zaproponował nawet Sejmowi rozłożenie zwrotu pożyczek na trzy raty roczne Sejm nie zgodził się na ten wniosek i terminem zwrotu pożyczek pozostał 1 stycznia 188[illegible].

Mamy przed sobą wykaz kwot zwróconych przez włościan do końca lutego b. r. Wobec powyższej obawy rezultat można nazwać więcej niż dobrym, może nawet świetnym. Włościanie zwrócili bowiem funduszowi krajowemu razem 380.[illegible] złr. 14 ct. w zaległości pozostało m[illegible] niż 25 prc., b[illegible] tylko 119.721 złr. 86 [illegible] ile nam wiadomo, wpływają także i w marcu pożyczki do kas rządowych oczywiście nie w takiej liczbie jak w lutym ale w każdym razie dość licznie, aby można przypuścić, że po zbiorach zaległość zejdzie do zera albo do bardzo małej kwoty.

Obecnie, t. j. według wykazu doprowadzonego do końca lutego w trzech powiatach nie ma już żadnej zaległości (Nowy Targ, Przemyślany i Skałat). W innych wynoszą one w złr. z opuszczeniem centów, jak następuje: Biała 301, Bochnia 9071, Bóbrka 1281, Bohorodczany 262, Brzesko 395, Brzozów 1388, Buczacz 533, Chrzanów 2277,

---

3)

HARALD

Powieść Edmunda Chojeckiego

CZĘŚĆ PIERWSZA.

(Ciąg dalszy.)

Dziadek zauważył, że w czasie jego nieobecności wnuk urósł. Nauczyciel ze swej strony, wyczerpany zapewne ciągłemi trudami swego zadania, dodał do tej uwagi w poufnej rozmowie, że postępy umysłowe ucznia wyprzedziły nawet rozwój ciała, i że nadszedł czas do uzupełnienia wychowania Haralda kilkuletniemi studyami na uniwersytecie w Kopenhadze.

Admirał przyjął tę wiadomość, jakby cios wymierzony w serce. Rozłączyć się z Haraldem — to mu się wydawało zbyt ciężką koniecznością. Możeby się był zgodził przed wojną na pojechanie z nim razem do Kopenhagi, lecz od czasu klęsk ojczyzny hałaśliwe życie w stolicy było mu wstrętnem. Już od nieszczęść rodzinnych szukał ochrony w samotności, teraz bardziej niż kiedykolwiek pragnął tłumić sam i w samym sobie troski i żale. Jednak ocenił słuszność uwag pedagoga. Tylko zamiast dać stanowczą odpowiedź, wyznaczył sobie czas do namysłu, właściwie na to tylko, aby się przyzwyczaić do tej myśli. Zwlekał. Czy sądził, że już ubywają źródła jego życia, czy pieścił się nadzieją bliskiej śmierci, czy marzył o ostatniej pociesze ostatniego wejrzenia na twarz drogą sieroty? Wszystko zdawało się prawdopodobnem. Jakkolwiekbądź, odwlókł decyzyę o dwanaście miesięcy. Nauczyciel zaczął nalegać. Harald rozpoczynał rok dziewiętnasty. Trzeba było nareszcie coś zrobić. Admirał zebrał całą swą energię, przemógł się po bohatersku i zrobił postanowienie. Z otwarciem roku szkolnego Harald miał udać się do Kopenhagi. Do wykonania zamiaru pomogły sprzyjające okoliczności. O parę mil od Bannersborgu, tuż koło Elseneuru, wznosiły się wieżyce zamku Gyldenlöv — najbliższe sąsiedztwo admirała. Baronowa Gyldenlöv, wdowa od lat wielu, wiodła tam także życie, poświęcone wychowaniu jedynego syna. Podobieństwo położenia podtrzymywało serdeczność stosunków obu zamków. Z małemi wyjątkami przepędzano razem dni świąt uroczystych. Harald Banner i Axel Gyldenlöv byli jednego wieku. Rodzice cieszyli się myślą, jak razem przebijać się będą przez świat, ręka w rękę, złączeni nierozerwalną przyjaźnią. Ułożono się, że Harald i Axel pojadą razem do Kopenhagi, aby się zapisać do uniwersytetu i obaj przyjaciele obiecali zamieszkać wspólnie, razem studyować, żyć, jednem słowem być ciągle jeden obok drugiego. Mieli mieć towarzysza i opiekuna w osobie Eryka Magusa, syna pastora z Gyldenlöv, który łączył w sobie wszystkie potrzebne warunki. Biedny, pracowity, obdarzony niepospolitą intelligencyą, pragnął poświęcić się sztuce lekarskiej. Karyera jego była już z góry wytknięta, a cel jasny. Nie miał majątku, lecz był pełen energii, więc mu z prawa przypadało stateczne powodzenie.

Odjazd młodych ludzi miał nastąpić w oznaczonym z góry czasie, gdy wtem Axel Gyldenlöv dostał tyfusu, który go przez trzy miesiące przykuł do łóżka, a następnie na długą skazał rekonwalescencyę.

Admirał ku wielkiej swej radości zyskał nową zwłokę. Trzy miesiące spadły mu jak z nieba! Natomiast matka zrozpaczona zapatrywała się na to z innego stanowiska i nie przypisywała pochodzenia tego wypadku łasce niebios.

Przyszedł wreszcie dzień stanowczy. Pani Gyldenlöv zawiadomiła sąsiada, że syn już wrócił do sił, i że od woli Haralda zależy czas odjazdu. Ostatnie spotkanie się wyznaczono w zamku Bannersborgskim, jako bliższym od Kopenhagi; admirał uznał za stosowne odwiedzić naprzód panią Gyldenlöv, choćby tylko dlatego, aby jej dodać odwagi w przeddzień rozstania się z synem. Dziadek czy matka — kto z nich potrzebował więcej otuchy, pytanie to nierozstrzygnięte.

Odjazd był naznaczony na południe. Dzięki pysznej i utrwalonej sannie parę mil rozdzielających oba zamki stanowiły zwykłą przejażdżkę W każdym razie zwyczaj wymagał, aby admirał rozpoczął dzień odwiedzinami w stajni, tembardziej, że w tej chwili szedł na spotkanie Haralda, który pobrnął przez śnieg ze strzelbą na plecach na spotkanie zająca, o którym doniesiono, że się ukazał w pobliżu.

Za admirałem szła ważna osobistość z pomiędzy domowników. Nazywał się Niels. Majtek z zawodu, przywiązany od młodych lat do pana Bannersborgu. Niels ani jednego dnia nie opuścił admirała tak na pokładzie statku jak na lądzie.

Prosty majtek, był w zamku niejako cieniem swego pana. Admirał, gdy się przebudził. przyjmował naprzód Nielsa; słuchał jego opowiadania o wypadkach i czynnościach dnia poprzedniego, tyczących się głównie stajen, bo Niels miał namiętność do koni, równą jak jego chlebodawca. Potem obaj razem wychodzili i robili przegląd ogólny, radząc o szczegółach gospodarstwa domowego. Prawdę mówiąc, admirał sam radził, bo Niels milczący zawsze, odpowiadał półsłówkami, albo też wyrażał swe myśli mimicznie, starając się być jaknajwyraźniejszym.

Z powierzchowności sługa był przeciwieństwem swojego pana. Admirał wysoki, o silnych muszkułach, pysznej głowie, łagodnem i dziwnie jasnem wejrzeniu; stary majtek zgarbiony, skulony, zarośnięty, o oczach zapadniętych, pokrytych krzaczastemi rudemi brwiami, o olbrzymich ustach i przerażających rękach.

Łaska admirała wywoływała u innych domowników wielką zazdrość. Bano się go, nienawidzono, przypisywano duszę szatańską. Dziwnym wyjątkiem, jakby przez osobliwszą ekscentryczność, Niels jedyny może w krajach skandynawskich, pił tylko czystą wodę. Człowiek, który pije jedynie wodę — a więc stworzenie nietowarzyskie, nieznośne w ochoczem gronie przy szklance, ponure, knujące snać zdradę — tak go osądzono i jako takiego usunięto z towarzystwa.

Niels, jak się zdaje, nie bardzo cierpiał na tem osamotnieniu. Wystarczało mu towarzystwo admirała i jego koni. Wykonywał rozkazy, nie odpowiadał na złośliwe uwagi obijające się o jego uszy, a gdy przechodziły miarę, wzruszał ramionami i szedł dalej po swej drodze. Miał jednak przyjaciela, który chodził za nim jak pies, i do którego nawet admirał czasem się uśmiechał. Był to kruk oswojony, posłuszny każdemu słówku, każdemu skinieniu starego majtka, widocznie wtajemniczony w jego myśli i czucia, tajemniczy w ruchach, serdeczny w stosunkach. Widziano ukradkiem Nielsa, jak pieścił tego kruka i mruczał czułe słowa do swego czarnego towarzysza.

Kruk, za poradą nauczyciela Haralda, nazywał się *Egill*, na pamiątkę bohatera sławnej sagi islandzkiej, *wikinga* o czarnych włosach, który się chlubił „że rozlewa ogień

Cieszanów 2610, Dąbrowa 4214, Dobromil 619, Dolina 654, Drohobycz 66, Gorlice 7238, Gródek 160, Grybów 2658, Jarosław 8105, Jasło 495, Jaworów 5119, Kolbuszowa 2250, Kraków 1523, Krosno 254, Limanowa 1418, Lisko 231, Lwów 6295, Łańcut 1232, Mielec 137, Mościska 9320, Myślenice 33, Nadwórna 250. Nisko 131, Pilzno 1375, Przemyśl 8116, Rawa 420, Rohatyn 182, Ropczyce 1734, Rudki 13.188, Rzeszów 2550, Sambor 2215, Sanok 5860, Nowy Sącz 1266, Sokal 158, Staremiasto 741, Tarnobrzeg 1630, Tarnów 4000, Wadowice 1370, Wieliczka 59, Zbaraz 150, Złoczów 1186, Żółkiew 1848, Żydaczów 1014, Żywiec 132.

Rada państwa.

(*CXXII posiedzenie Izby poselskiej.*)

† **Wiedeń,** 15 marca. (*Kor. G. Lw.*) Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godzinie 11tej min. 10.

Po wstępnych formalnościach Izba przystępuje do porządku dziennego.

Idzie nasamprzód wybór pierwszego wiceprezesa.

Po oddaniu kartek prezes zawiesza posiedzenie na kwadrans dla odbycia skrutynium.

Po przerwie prezes: Rezultat dokonanego wyboru jest następujący: oddano kartek 323, absolutna większość 162; otrzymali książę Lobkowicz 163 głosów, dr. Demel 149 głosów, książę Lobkowicz jest przeto wybrany; oprócz tego otrzymali p. Steudel 4, p. Klier 1 głos, 6 kartek białych. Proszę pos. Lobkowicza zająć swe miejsce. (*Rzęsiste oklaski z prawicy.*)

Wiceprezes Lobkowicz: Z miejsca, na które mnie powołaliście, proszę przyjąć najuniżeńszą podziękę za wybór. Zaszczyt ten jest mi tem cenniejszy, ile że dodaliście mnie dwu mężom, z których jeden długoletniem doświadczeniem parlamentarnem i życiem poświęconem służbie ojczystej z góry był predestynowany na miejsce prezesa (*brawo! brawo! z prawicy*), drugi zaś jako przez dłuższy już czas zasiadający w prezydyum więcej odemnie miał prawa do objęcia pierwszego wiceprezesostwa. (*Brawo! brawo! z prawicy.*) Mniemam, że bezstronne wykonywanie przepisów regulaminu i jak najściślejsze przestrzeganie obowiązków włożonych na członków prezydyum do tego stopnia jest wzniosłym ponad wszelką wątpliwość celem męża powołanego do uczestnictwa w prezydyum, nie potrzebuję zapewniać was, że cel ten osiągnąć będzie mojem staraniem. (*Brawo! brawo! z prawicy*). Byłbym pragnął, żeby po bolesnem osieroceniu krzesła prezydyalnego rekonstrukcya prezydyum stała się była wyrazem stosunku stronnictw w tej Izbie (*brawo! z prawicy*); wybór wasz inaczej rzecz rozstrzygnął. Wobec powierzonego mi zadania wolno mi pewnie zwrócić się do wszystkich członków Izby bez różnicy stronnictwa z najuniżeńszą prośbą, abyście zechcieli być mi pomocnymi w dopięciu wspomnianego co dopiero celu. Powtarzam podziękę za zaszczyt. (*Oklaski z prawicy.*)

Następuje pierwsze czytanie projektu rządowego o prolongacyi prowizoryum budżetowego, który przekazano komisyi budżetowej.

Idzie z kolei ciąg dalszy dyskusyi szczegółowej nad ustawą o zmianach w podatkach budynkowych.

Paragraf 4ty stanowi, że domy należące dotychczas do podatku klasowego, a teraz pociągnięte do czynszowego, tamtego już opłacać nie będą. — Przyjęty bez dyskusyi.

Paragraf 5ty mówi o sposobie rozpisania podatku. Pos. Kronawetter wnosi małą poprawkę, którą jednak odrzucono, uchwalając paragraf wedle wniosku komisyi.

Paragraf 6ty stanowi, że dla pewnych wymienionych osobno miejscowości stopa podatkowa wynosić będzie $26^2/_3$ prc., dla wszystkich innych 20 prc., a to w skutek zmienienia projektu rządowego, który dla wszystkich domów brał jedną normę 24 prc.

Do głosu zapisali się przeciw paragrafowi pp. Keil, Weeber, Kronawetter, Wildauer, Heilsberg, Bareuther, Wolfrum, Portugall, Nitsche, Wittmann, Zallinger, Tausche, Kochanowski, Löblich, Lustkandl, Stöhr, Pajer, Waibel i Friedmann; za paragrafem pp. Pitey, Dipauli, Klaicz, Tonkli, Greuter.

Pos. Keil zwraca się przeciw wyższemu opodatkowaniu większych miast w porównaniu z innemi miejscowościami, jako też przeciw podwyższeniu podatku w ogóle, które wydaje się mu nadwerężać stosunek jego do innych podatków.

Tu przerwano obrady.

Prezes prosi o zwolnienie go od piastowania mandatów członka trzech komisyj. — Izba przyzwala.

Pos. Tonkli wnosi interpelacyę do ministra sprawiedliwości w sprawie rozporządzenia najwyższego trybunału o języku słowieńskim.

Pos. Granitsch wnosi interpelacyę do ministra skarbu w sprawie uzupełnienia jeszcze materyałów przedłożonych już Izbie co do regulacyi podatku gruntowego.

Koniec posiedzenia o godzinie 1 min. 15. — Następne jutro.

Mowa pos. **Dzieduszyckiego** na zakończenie dyskusyi ogólnej nad ustawą o niektórych zmianach w podatkach budynkowych jest w obszernem streszczeniu następująca:

Ponieważ w tej wys. Izbie weszło już w zwyczaj przeplatać uwagi o rzeczy uwagami niekoniecznie należącemi do rzeczy, więc może i mnie wolno będzie odpowiedzieć na osobiste o mnie uwagi. Szanowny pos. Auspitz, mowca bardzo wprawny, tuż obok pochlebnej wzmianki, na którą z pewnością nie zasługuję, mianowicie, że w mowach moich objawiam dużo wykształcenia akademickiego i dowcipu, uczynił mi zarzut, który mnie martwi i którego bez odparcia pozostawić nie mogę — zarzut, jakobym okazywał brak szacunku dla wys. Izby. Dla młodego parlamentaryusza zarzut to tak ciężki, że trudno o większym pomyśleć. Pewno on zasłużony, ale pochodzi to, jak się zdaje ztąd, że różne są o wzgardzie a szacunku pojęcia. Całkiem na pewno pojęcia właściwe są te, które panują między tak doświadczonymi członkami lewicy; mnie zaś zdawało się, że jeśli wskutek braku doświadczenia co do spraw kancelaryjnych wydrukuje się sprawozdanie z pomyłkami, a potem sprostuje się je i sprostowane przedstawi się wys. Izbie, jest to rzecz osobiście przykra, ale właśnie wypływająca z poważania dla wys. Izby. Otóż to moje pojęcia, fałszywe bez wątpienia; ale zanim od szanownych panów, którzy przywykli do pozostawania w większości, nauczyłem się innych, zdawało mi się też stosownie do tych pojęć moich, że poseł zasiadający w komisyi powinien w niej wypowiadać swoje wątpliwości o każdym paragrafie, jeśli jakie ma, a nie głosować za nim, nic nie mówiąc. Teraz dopiero dowiaduję się, że tak nie jest, albowiem szan. poseł Auspitz, który w tym względzie wystąpił tu jako mój nauczyciel, siedział w komisyi, głosował za większą częścią paragrafów, nie czynił żadnych o nich uwag, które dopiero teraz w pełnej Izbie wypowiada, a nakoniec sam nazywa je drobiazgowemi, jakiemi nazwać ich ja nigdybym nie był się ośmielił. Zdawało mi się także, że niewłaściwa to droga do przyspieszenia obrad, gdy się co chwilę żąda imiennego głosowania, i że niewłaściwy to sposób nadawania obradom senackiej powagi, gdy się zaczepia prezesa ciężkiemi zarzutami za nienaznaczenie posiedzenia na dzień następny, skoro to niebardzo uchodziło. Te oto były fałszywe pojęcia, którym dotychczas hołdowałem.

W dyskusyi tej inne jeszcze mówiono rzeczy, których ja nie pojmuję. Zarzucono mi, że w sprawozdaniu dopuściłem się niekonsekwencyi, raz zapowiadając podatek osobisto-dochodowy, a potem zastrzegając się przeciw niemu rozstrzelonemi nawet czcionkami. Tymczasem nie w tem, com ja rzeczywiście napisał, jest sprzeczność, lecz w tem, co mi przypisujecie. Jam się zastrzegł nie przeciw podatkowi osobisto-dochodowemu, lecz przeciw nałożeniu może na posiadłość ziemską jakiegokolwiek nowego podatku dochodowego z tytułu dzisiejszego dodatku, który zastępuje podatek dochodowy.

Gdy projekt rządowy się pojawił, powstał krzyk wielki. My, którzy obecnie stanowimy większość, pojęliśmy odrazu, że wypadnie nam zmienić trochę projekt rządowy, że nie możemy się zgodzić na te ustępy projektu, które przerzucają ciężar z klas zamożniejszych na mniej zamożne, i że nie możemy głosować za zniżeniem podatku, który już się wżył po wielkich miastach, w tym jedynie celu, by przerzucić ciężar na miasta mniejsze, które i tak już w dość trudnem są położeniu. Myśmy to wszystko pojęli. Pojęli to także szanowni przeciwnicy, potrzebowali tylko nieco więcej czasu do tego, niż my. Oni zajmowali się sprawą już za czasu swoich rządów, a choć projekty ich rządu były więcej uciążliwe, nie było jednak tak wielkich krzyków. W wnioskach dawniejszych zmierzano już do znacznego podwyższenia podatku dla ludności włościańskiej, (*Wielki niespokój na lewicy.*) Panowie! Przypatrzcież no się wnioskowi o opodatkowaniu domów wedle wartości użytku! Minimalny szacunek użytku z domu o jednej cząstce mieszkalnej wynosi tam 10 zł., z domu o kilku cząstkach mieszkalnych po 8 zł. od cząstki! Zdaje się zaś, że procent podatkowy byłby taki sam, jak przy uregulowanym podatku gruntowym; proszęż was tedy, obliczcie, jakby był na tem wyszedł właściciel domku o dwu lub trzech cząstkach mieszkalnych. A nadto w motywach już wynurzano nadzieję, że to minimalne opodatkowanie będzie podwyższone. Panowie! Aż strach bierze powtarzać te liczby, mówiące o 44 zł. wartości użytku z jednej izby, i to na Bukowinie! Gdyby te wnioski były przyszły do skutku, z pyszna miałby się ten stan włościański, w którego obronie dziś niby to występujecie. (*Huczne brawo! z prawicy*).

Pos. Keil powiada, że wnioski komisyi są jeszcze więcej fiskalne od samego projektu rządowego, i utrzymuje, że podczas, gdy rząd zapowiadał jako rezultat swego projektu przymnożenie skarbowi dochodów tylko $1^1/_2$ miliona, z wniosków komisyi wynika podwyższenie podatku nawet o 2,400,000 zł. Tak twierdzi pos. Keil, członek komisyi. Otóż, panowie, te $1^1/_2$ miliona zapowiadał rząd jako rezultat pierwszego zaraz roku bez względu na okres przejściowy, gdy tymczasem owe 2,400,000 zł. zapowiada komisya dopiero po okresie przejściowym (głosy z prawicy: *słuchajcie!*), a natomiast na rok pierwszy tylko 1,143,000 zł. Nie dziwiłbym się, gdyby to był mówił ktoś nie uczestniczący w obradach komisyi.

Zarzucając komisyi, że doprowadza stan włościański do ruiny, powiedziano, iż chłopi zubożeli w krajach alpejskich, na wschodzie monarchii zaś muszą być bogatsi, bo są tam lichwiarze. Jeśli się nie mylę, powiedział to szan. pos. Bertolini, że zazdrości tym krajom lichwiarzy. Otóż lichwarzy daruję mu (*wielka wesołość*); rodacy moi z pewnością nie rozgniewają się na mnie za taką rozrzutność: jeśli ich pos. Bertolini potrafi zabrać sobie do południowego Tyrolu, niechże bierze Co się tyczy zaś samego twierdzenia, że chłop zubożał, a ztąd większych podatków płacić nie może, wszakże to jest właśnie stanowisko komisyi; dlatego też komisya, gdziekolwiek w taryfie suponuje ludność włościańską; podwyższa podatek tylko o kilka centów (głosy z prawicy: *słuchajcie!*), a wszystkie twierdzenia, jakoby wnioski komisyi zwracały się przeciw ludności włościańskiej, są nieprawdziwe, i spodziewam się, że z mylnego poznania rzeczy powstały. (*Brawo, brawo!* z prawicy). Nie ma zaś co do stopnia tej drobnej podwyżki najmniejszej faworyzacyi krajów wschodnich.

I oto stanąłem na punkcie zarzutu wyrażonego w słowach, że wnioski komisyi są przykrojone dla pewnego kraju. Proszęż was, panowie: komisya znosi różnicę między domami z piętrem a bez piętra: wszędzie bierze za normę teraźniejsze liczby taryfowe dla domów z piętrem i w ten sposób nietylko nie faworyzuje krajów wschodnich, a więc Galicyi i Bukowiny, lecz owszem stosunkowo tem więcej je podwyższa. Komisya znosi ową różnicę, aby chłopów nietylko na wschodzie, lecz także, i to głównie, na zachodzie monarchii uchronić od większego może w przyszłości podwyższenia. (*Brawo, brawo!* z prawicy).

Opozycyi *quand même* zawsze to przytrafiać się będzie, że jedni tak, a drudzy wręcz inaczej mówić będą. Jedni oskarżają komisyę, że jest zbyt okrutna dla klas biednych, drudzy mówią, że nie trzeba klasom biednym darowywać podatków. Drugiego zdania tego ja nie podzielam, bo z próżnego

---

na mieszkania ludzi i usypia we krwi wojowników czuwających u bram grodów.“ Niels tylko to zdanie pamiętał z całego poematu, co mu wystarczało do zrozumienia, iż kruk jego nosił sławne imię.

Owóż dnia tego po za admirałem i Nielsem szedł Egill i ostatni znikł za odrzwiami wielkiej bramy, wiodącej do stajen.

Stajenni oczekiwali rannych odwiedzin. Wewnątrz czystość, jak na pokładzie statku wojennego. Nie zapomniano o najmniejszym szczególe. Obrok i woda w czystych naczyniach. Konie zawinięte w dery podwójne, bo zimno od dni kilku niezwykle się wzmagało.

Admirał, Niels i kruk Egill przechodzili między dwoma szeregami koni; zatrzymywali się przed niektórymi i oglądali, nie nie mówiąc ani słowa. Admirał pierwszy przerwał milczenie.

— Absalony — rzekł, wskazując na dwa konie — oddawna już nie biegały. Dziś sobie to wynagrodzą. Za godzinę trzeba je zaprządz do małych sanek. Pojedzie się do Gyldenlöv i wróci napowrót w jednym dniu, pięć mil razem. Nie będą mogły się skarżyć....

Konie, o których mówił admirał, nie nazywały się tak na cześć buntowniczego syna króla Dawida. Według podania pochodziły one ze sławnego stada biskupa duńskiego, Absalona, tego samego, który w r. 1181 pod panowaniem Waldemara Wielkiego, stłumił we krwi bunt Skanijczyków przeciw tyranii biskupiej i to dzięki dzielności swej kawaleryi. Bannersborgskie stajnie szczyciły się tem, że posiadają ostatnich potomków tej rasy, a konie te zresztą potwierdzały ten rodowód niezrównaną szybkością biegu i wytrwałością.

Jakiś hałas w lewym zakątku stajni zwrócił uwagę admirała. *Sygurd*, wierzchowiec czystej krwi, rzucał się jakby w nerwowym napadzie.

— Co mu jest — zapytał — wygląda jakoś nie po swojemu?

— Jakiś kurcz w nogach—odpowiedział jeden z masztalerzy — od wczoraj rana jakby licho go opętało. Chciano, żeby wyszedł, osiodłano nawet, lecz nie można było dać sobie z nim rady.

— Źle się pewnie wzięto do dzieła — mruknął Niels przez zęby, głaszcząc ręką po grzbiecie piękne zwierzę.

— Osiodłać go i zaraz spróbujemy — rzekł admirał.

Nie bez trudu wykonano ten rozkaz. Sygurd wspinał się na zadnich nogach, skakał, trząsł głową jak szalony. Jednak wyprowadzony na podwórzec, gdy zanurzył nogi w miękkim śniegu, zdawało się, że żałował gwałtowności i stał nieruchomie.

— Nie drapieżniejszy od jagnięcia — mruknął Niels badając konia z bliska.

— Zmienilibyście zdanie, usiadłszy na siodle — odrzekł jeden z starych stajennych.

Widać było uśmiech admirała z za futrzanego kołnierza. Miał zawsze przyjemność, gdy mógł z góry przewidzieć wynik korzystny dla swego nieodstępnego towarzysza. Była to jedna sposobność więcej dania upokarzającej nauczki masztalerzom przez starego wilka morskiego.

Niels odgadł myśli admirała. Zrzucił z siebie kaftan i jednym skokiem znalazł się w siodle. Sygurd zadrżał całem ciałem. Sciśnięty nogami, zrobił kilka kroków naprzód, lecz zaledwie się wydostał z miękkiego, puszystego śniegu i stanął na ubitym gruncie drogi, zaraz stanął dęba i zrzucił Nielsa, który się nie spodziewał zdradliwego skoku. Stary majtek ugrzązł głową w pagórku śnieżnym i otaczający mogli widzieć tylko podeszwy jego butów.

Stajenni nie poruszyliby się byli z miejsca za całą beczkę wina reńskiego. Lecz obecność admirała powstrzymała wybuch ich radości. Szczęściem upadek Nielsa zdarzył się w warunkach chroniących od niebezpieczeństwa i sam admirał nie mógł się powstrzymać od wzięcia na żart przygody.

Niels wydostał się na wierzch cały pokryty śniegiem. Wstrząsnął całem ciałem, splunął i błędnem okiem spojrzał na otaczających.

Sygurd wrócił do stajni, kulejąc na zadniej nodze. Krok w krok za nim poszedł Niels, i gdy admirał dawał rozkazy przywołania weterynarza. Niels podniósł kopyto konia i przypatrywał mu się starannie. Dwóch stajennych spoglądało z niepokojem na twarzy.

Po chwili Niels zbliżył się do jednego z nich. który właśnie miał tego konia powierzonego swej pieczy. Nie otworzywszy ust, ścisnął go za gardło i trzymał jak w obroży.

— Obcęgów szubrawcze! — krzyknął potem, patrząc mu groźnie w oczy.

Stajenny wskazał ręką, gdzie leżało żądane narzędzie. Niels je pochwycił, podniósł kopyto konia i jak zręczny dentysta wyciągnął mały ćwieczek, wbity w samo ciało biednego zwierzęcia. Przypatrzył mu się zbliska, zawinął w papier i schował do kieszeni, potem udał się na podwórze, ku admirałowi, rozmyślając nad przeprowadzeniem śledztwa co do tego wypadku. Kruk Egill był obecnym przy całej sprawie. Szedł zadumany za Nielsem.

Rozległy się dwa strzały. Swiadczyły one, że Harald był niedaleko. Admirał szybko przeszedł stajnie koni islandzkich, idąc na spotkanie myśliwca.

— Spiesz się chłopcze — zawołał — czyś zapomniał, że za godzinę jedziemy do Gyldenlöv? Czy przynajmniej szczęśliwie polowałeś?

Harald za całą odpowiedź ruszył ramionami i uderzył ręką po pustej torbie.

— A te dwa strzały, któreśmy słyszeli?

— Musiały dużo strachu nabawić lisa, lecz nic więcej. Wina to tych głupich wieśniaków. Zamiast zostawić śnieg w spokoju, ciągle go zmiatają i torują drogi aż do głębi lasu!

— Inaczej nie można byłoby sprowadzać opału dla nich jak i dla nas—zauważył dziadek.

— Lis skorzystał z tego, uciekając po ubitej drodze; inaczej ugrzązłby w śniegu. W dodatku musiałem strzelać na zbyt wielką metę.

— Nie licząc tego ruchu palcem, który tak często zmusza Was do chybiania — skromnie dorzucił Niels.

— Otóż go mamy!—wykrzyknął Harald. Zdawałby się, że ile razy strzelam, musisz się znajdować koło mnie, na klęczkach, aby lepiej zobaczyć, jak cyngiel przyciskam.

— Nie trzeba panie Haraldzie widzieć tego zbliska. Już po szybkości strzałów można o tem sądzić.

— Pilnuj tylko siebie Nielsie. Robię to, co mi się podoba. Chybić lub trafić to zależy od woli.

Niels uśmiechnął się skromnie.

— Wielka szkoda, żeś pan nie zechciał trafić właśnie przed chwilą. Te przeklęte lisy od czasu większych mrozów straszne robią spustoszenia w kurnikach.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

nikt nie naleje, a nadto nie trzeba ubóstwa czynić jeszcze uboższem przez zbytnie obarczanie ciężarami.

Ale już wiem, zkąd się wzięła owa sprzeczność, a wiem to z własnych słów stronnictwa opozycyjnego. Jeden z tych panów oświadczył, że będzie w ogóle przeciw wszelkiemu podwyższeniu podatków. Otóż to stanowisko zasadnicze. Nie wiem tylko, jak wedle tej zasady pokryć niedobór, i mimo woli przypomina mi się dowcip jednego z teatrów wiedeńskich: życzyłbym sobie, żeby rok miał tylko 363 dni, żeby nie było św. Wojciecha i św. Michała, abym nie potrzebował płacić komornego. Taka sama jest owa mądrość stanu, która chce pokryć niedobór bez przymnożenia skarbowych dochodów. Pos. Wildauer powiedział bez ogródki: temu rządowi nie przyzwolimy żadnego podwyższenia podatków. Zdaje mi się nawet, że powiedział, iż temu rządowi w ogóle żadnych nie przyzwoli podatków. I takie to zdania wychodzą z stronnictwa, które reprezentuje ideę państwową, a któremu, gdy jest w opozycyi, wydaje się, iż trzeba mu dokładać jak największych starań, by utrudnić kierownictwo finansów, by sprowadzić nieład w podatkowości, który potem kiedyś złoży się na karb rządu i stronnictwa przeciwnego. (*Głosy z prawicy: bardzo trafnie!*) Taki to jest sposób robienia opozycyi w Austryi. W innych krajach inaczej rzecz pojmują. Może to pochodzi z wesołego temperamentu Austryaka, albo może też ztąd, że szanownej opozycyi zdaje się, iż ma sprawę z przeciwnikami, których nietrudno oszukać wspominaną tu już kilkakrotnie szkapą trojańską.

Mamy przed sobą wniosek mniejszości komisyjnej, która zmierza wprawdzie do zmiany podatku, ale takiej, że skarb niby na niej nie zyskał. Dziwnych nasłuchaliśmy się rzeczy z okoliczności podatku gruntowego. Z początku nalegano o szybkie ukończenie regulacyi; potem krzyczano, że regulacya jest ruiną stanu włościańskiego; a gdy teraz rząd i stronnictwo prawicy chcą ułożyć sprawę jak najłagodniej dla opodatkowanych, straszliwe spadają na nas zarzuty, a nawet rozrzutność nam zarzucają. (*Brawo! brawo z prawicy*).

W zamian za przyjacielskie rady, których nam udzielaliście, może i odemnie przyjmiecie radę niemniej przyjacielską. Przypuśćmy nawet, że dobilibyście się w ten sposób zwycięstwa, nie sądzę, iżby to wyszło na dobre własnemu stronnictwu; albo doświadczyłoby tego na sobie państwo, że utrudniono mu poratowanie swych finansów. które i tak już przez długie lata bez jakiegokolwiek pożytku znajdowały się w ręku dawniejszej większości. Nie przysłużycie się państwu i ztąd, że sposobem i celem walki waszej utrudniacie pogodzenie ludów i nie ułatwiacie stronnictwom, aby wżyć się mogły w konstytucyę. Owszem na pewno zaszkodzicie własnemu stronnictwu; kto bowiem w opozycyi sprzeciwia się temu, co dawniej mówił; kto wszelkich nadużywa sposobów, aby utrudniać posiedzenia parlamentu, tak, że niewątpliwie bezstronny, pochodzący z ław opozycyi prezes jest zniewolony złożyć mandat (*brawo! brawo! z prawicy; — oho! oho! z lewicy*), ten wystawia sobie świadectwo, że nie jest zdolny do rządów; a gdyby dostał się do nich, niezmiernie trudno byłoby mu wyprzeć się, co w zbytku gorliwości opozycyjnej powie dział i uczynił. (*Huczne brawo! z prawicy.*)

A gdyby wam powiodło się, wam, którzy nazywacie się jedynie wiernokonstytucyjnymi, dokonać dzieła, iżbyście z urągowiskiem powiedzieć mogli: „Otóż patrzcie narody, prawica całkiem do rządów niezdolna; lada drobnostka, lada mały wniosek, stawiony właśnie dla rozbicia prawicy, zdołał rzeczywiście rozproszyć tę gromadę partykularystów!“ — jeśli do tego lewica zmierza, a mimo to złożyłaby dowód. że nie działała nawet na ławach opozycyi dla dobra państwa, wtedy dojdziemy w Austryi do tego smutnego przekonania, że żadne z dwu stronnictw parlamentarnych nie jest powołane do ujęcia steru, a wielu szczerym zwolennikom rządów parlamentarnych, jakim i ja być się mienię. widok ten będzie tylko upokarzający, a widoki na przyszłość bardzo ponure. (*Huczne brawo! i rzęsiste oklaski z prawicy.*)

W komisyi szkolnej Izby panów, której przekazano uchwalony w Izbie deputowanych znany wniosek dra Lienbachera, postawił hr Widmann następujący wniosek pośredniczący:

„Obowiązek uczęszczania do szkoły zaczyna się z ukończonym szóstym i trwa aż do ukończenia 14go roku życia.

Uwolnienie ze szkoły może jednak nastąpić tylko wtedy, jeżeli uczeń posiada przepisane dla szkół ludowych wiadomości z religii, czytania, pisania i rachunków. Powiatowy nadzór szkolny może z końcem roku szkolnego pozwolić z ważnych powodów na uwolnienie ze szkoły takich uczniów, którzy wprawdzie nie skończyli jeszcze 14 lat życia ale skończą je w najbliższem półroczu i którzy posiadają dokładne wiadomości z przedmiotów, dla szkół ludowych przepisanych.

Uczniowie na wsi, którzy ukończyli 12 rok życia i udowodnili przepisane w alinei 2giej wiadomości, mogą z końcem szóstego roku szkolnego na żądanie swych rodziców lub opiekunów być uwolnieni od uczęszczania do szkoły codziennej. Są oni jednak obowiązani przynajmniej przez dwa następne lata szkolne uczęszczać na oddzielną, skróconą co do czasu naukę uzupełniającą.

O urządzeniu i zakresie tej skróconej nauki (ograniczonej na półrocze zimowe, naukę półdniową albo wieczorną) orzeka na wniosek władz szkolnych miejscowych powiatowych i krajowych — minister oświaty.

Podania o ulgi przy wykonywaniu prawnego obowiązku szkolnego albo o uwolnienie ze szkoły wnoszone być mają na piśmie albo protokolarnie do miejscowej rady szkolnej, która je następnie przedkładać będzie radzie szkolnej okręgowej“.

Wniosek ten był 15 b. m. przedmiotem obrad komisyi. Członkowie prawicy przemawiali za wnioskiem Lienbachera, ponieważ Sejmy krajowe najbardziej są powołane do przyznawania ulg w obowiązku szkolnym.

Komisya uchwaliła pierwsze trzy ustępy powyższego wniosku, a jutro dokończy swych obrad.

(Nowela do ustawy o należytościach).

(Dokończenie.)

Od kontraktów na los szczęścia (*Glücksverträge*) pobieraną ma być opłata według zasad następujących:

A) zakład (*die Wette*) polega opłacie według skali III; podstawą do wymierzenia opłaty jest cena zakładu.

B) Przy loteryach, do których także pożyczki loteryjne i inne wylosowania zaliczyć należy, jest udział w loteryi przedmiotem opłaty, która pobieraną będzie częścią od udzielenia uprawnienia do gry, a więc przy pożyczkach loteryjnych od emissyi losów, częścią zaś po ciągnieniu. Opłatę pierwszą według skali III uiszczać mają bezpośrednio przedsiębiorstwa gry loteryjnej (także towarzystwa sztuk pięknych wydające udziały, które uprawniają do losowań obrazów); druga opłata uiszczaną będzie w wysokości 20 prc. wygranej od tych losów, na które padła wygrana, po potrąceniu wkładki, t. j. nominalnej wartości losów. Losy loteryj fantowych, urządzanych na cele dobroczynne, albo przy których ogólna suma wkładek 500 zł. nie przewyższa, wolne są opłaty, co do promes pozostają w mocy postanowienia ustawy z 7 listopada 1862 i z 30 lipca 1878.

C) Kupno rzeczy spodziewanej (*Hofnungskauf*) podlega takiej samej opłacie jak kupno zwyczajne.

D) Od kontraktu przewozu towarów morzem wymierzaną będzie opłata według skali III od wartości towarów.

E) Kontrakty assekuracyjne Zakłady, które prowadzą interesa assekuracyjne będą uiszczać kwartalnie następujące opłaty bezpośrednie: od assekuracyi na życie 2 prc., od assekuracyi transportowej $^{1}/_{2}$ prc, od kontrassekuracyi $^{1}/_{2}$ prc, od wszystkich innych rodzajów assekuracyj $1^{1}/_{2}$ prc. premij assekuracyjnej.

Rachunki (konta, noty, wykazy, bilansowane konta i t. p.) na pretensye z interesów kupna, dostawy lombardu w pieniądzach i papierach publicznych podlegają, jeżeli kwota pretensyi nie przewyższa 50 złotych, opłacie stemplowej 1 ct.

Od	50 zł.	aż do	1.000 zł.	włącz.	[illegible] ct.
„	1.000 zł.	„ „	5.000 zł.	„	10 ct.
„	5.000 zł.	„ „	10.000 zł.	„	20 ct.
„	10.000 zł.	„ „	15.000 zł.	„	30 ct.
„	15.000 zł.	„ „	20.000 zł.	„	40 ct.

Od kwoty wyższej nad 20.000 zł. 50 ct.

Terminatki (*Schlusszettel*) podlegają stałej opłacie 5 ct. od sztuki.

Wyroki albo orzeczenia sądów pierwszej instancyi podlegają, jeżeli przedmiot da się oszacować, opłacie według wartości przedmiotu spornego bez przynależytości, a mianowicie od wartości: aż do 25 zł. opłacie 50 ct.

nad	25 zł.	aż do	50 zł.	— 1 zł.
„	50 zł.	„ „	300 zł.	— 2 zł. 50 ct.
„	200 zł.	„ „	800 zł.	— 5 zł.
„	800 zł.	„ „	1.600 zł.	— 10 zł.
„	1.600 zł.	„ „	2.400 zł.	— 15 zł.
„	2.400 zł.	„ „	3.200 zł.	— 20 zł.
„	3.200 zł.	„ „	4 000 zł.	— 25 zł.

Opłata uiszczaną być ma stemplami.

Prawomocne wyroki ostateczne podlegają następującym bezpośrednim opłatom, a to: wyroki uwzględniające żądanie pozwu, jeżeli wartość przedmiotu sporu 4.000 zł. przewyższa. opłacie $^{1}/_{2}$ prc. tej wartości z nadzwyczajnym dodatkiem. Odmowne wyroki i orzeczenia w sprawach spornych, gdzie przedmiot sporu przewyższa 4.000 zł wartości, podlegają opłacie 25 zł., jeżeli zaś przedmiot sporu oszacować się nie da, podlegają wyroki takie stałej opłacie 12 zł. Opłaty te uiszczane być mają także od wyroków sądowo-karnych, jeżeli zawierają przyznanie pretensyj cywilnych, i jeżeli na ich podstawie rozpo zęte być mają sądowe kroki w celu zabezpieczenia albo egzekucyi.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Polityka nowego cara.)

W pierwszej chwili po objęciu panowania przez nowego cesarza Rossyi, powstały w Berlinie najsprzeczniejsze domysły co do przyszłej polityki następcy Aleksandra II. Według doniesień do *Presse*, zapanowało w Niemczech naprzód przekonanie, że nowy cesarz, będąc stanowczym zwolennikiem stronnictwa moskiewskiego, musi być zdecydowanym wrogiem niemieczczyzny a nadewszystko polityki księcia Bismarcka. Ale już zaraz dnia następnego zmieniło się przekonanie o sympatyach i o antypatyach cesarza, który, według najświeższej wersyi, jest skłonny zachować względem Niemiec tradycyjną politykę ojca.

Na giełdzie berlińskiej obiegała pogłoska, że nowy car przesłał cesarzowi Wilhelmowi pismo własnoręczne, w którem zapewniał cesarza Niemiec o przyjaznem usposobieniu. Jest to pogłoska bez znaczenia i podstawy, od chwili bowiem objęcia rządów przez Aleksandra III nie było jeszcze czasu zajmować się polityką zapraniczną i wysyłać pisma do cesarza Wilhelma.

Natomiast pogłoski o pokojowem usposobieniu nowego cesarza Rossyi znajdują nietylko wiarę, ale i potwierdzenie w Berlinie a mianowicie w tej okoliczności, że młody monarcha od pierwszej chwili zwrócił uwagę na sprawy wewnętrzne. Jeszcze w dniu 14 b. m. rozkazał zwołać radę państwa, której dotychczas jako następca tronu przewodniczył. Rada państwa składa się obecnie z trzydziestu dwóch członków. Wszyscy ministrowie, należą także do jej składu i w tym charakterze mają w tem ciele miejsce i głos. W dniu 15 b. m. odbyła rada państwa posiedzenie i uchwaliła zwołać od dawna projektowane zgromadzenie delegatów ze wszystkich gubernii państwa, delegaci zaś mają współ z rządem radzić nad odpowiedniemi środkami, zmierzającemi do polepszenia obecnego stanu rzeczy.

Według *Köln. Ztg.* na zwołanie podobnego zgromadzenia miał się zgodzić jeszcze car Aleksander II, w dniu 9 b. m, a zatem na kilka dni przed katastrofą, która nastąpiła w dniu 13 b. m. Miał już być nawet wygotowany manifest zwołujący zgromadzenie. Ogłosić go miano w dniu 29 kwietnia jako dniu imienin cesarza. Manifest ten polecać ma zwołanie ziemskiego soboru złożonego z reprezentantów ludu ze wszystkich klas itd. Z każdej gubernii państwa rossyjskiego jechać miało 10 deputowanych do Petersburga, a mianowicie po dwóch reprezentantów z każdej klasy, to jest dwóch duchownych, dwóch ze stanu szlacheckiego, dwóch z kupieckiego, dwóch małomieszczan i dwóch włościan. Przewodniczyć miał temu zgromadzeniu złożonemu z 600 a nawet więcej członków, następca tronu, obecny cesarz.

(Manifest wyborczy Northcote'a.)

Northcote odezwał się do swoich wyborców manifestem, któremu przypisują w Anglii tak ważne znaczenie, jak w swoim czasie adresowi Gladstona do wyborców w Greenwich i pismu Beaconsfielda do wyborców w Marlborough. Po obu tych aktach, jak przypominają, nastąpił upadek ówczesnego gabinetu. Northcote pomimo, iż jest osobistym przyjacielem Gladstona, odzywa się tak energicznie, że widoczny jest zamiar konserwatystów obalenia obecnego rządu.

Na wstępie oświadcza Northcote, że projekta Gladstona podkopują istotę i siłę angielskiego systemu parlamentarnego, że podkopują przywileje parlamentu w wykonywaniu dwóch kardynalnych funkcyj, do których spełniania powołaną jest Izba niższa, a mianowicie, pozbawiają Izbę swobodnej woli w uchwalaniu budżetu i w rozwinięciu należytej kontroli nad projektami. Stronnictwo konserwatywne okazało w ostatnich kilku miesiącach, iż zdolne jest ponieść jak największe ofiary, dowiodło tego, gdy szło o środki wielkiej wagi dla narodu, o zabezpieczenie życia i mienia.

Ale zachowanie się w stosunkach anormalnych nie powinno być wyzyskiwane jako precedens. Obecnie domaga się rząd uchwalenia nagłości, ponieważ kredyty i projekta budżetowe zaległy. Skoroby teraz pozwoliła Izba na uchwalenie nagłości, to bardzo prędko wszelkie zastrzeżenia prawne, któremi parlament dysponuje przeciw samowoli ministrów, zostałyby w niwec obrócone.

„Zuchwalstwo Gladstona — mówi Northcote — używając najwzględniejszego wyrażenia, okaże się najdowodniej, gdy zbadamy szczegółowe pozycye kredytów, dla których Gladstone żąda nagłości. Właśnie kredyty uzupełniające podpadają najczęściej nadużyciu, a jeżeli pozwoli się dla zrealizowania ich na przyspieszenie, to następnie dopuszczać się będą ministrowie ciągle takich nadużyć i z bezprawia ciągnąć będą dla siebie korzyści. Chcą nam przy obradach nad najważniejszym punktem reorganizacyi armii, przyłożyć do piersi pistolet, chcą bowiem przeprzeć reorganizacyę bez dyskusyi.“

W końcu wyłuszcza Northcote szczegółowo, że nie istnieje żadna potrzeba zniewalająca do nagłości, że Gladstone nic zgoła nie uczynił, ażeby osiągnąć pożądane rezultaty w drodze zwykłej, że w ogóle przesadził mniemane trudne położenie rządu i rości na wszystkie strony nieusprawiedliwione pretensye. Nikt nie może głosować za projektem Gladstona, komu tylko leżą na sercu prawa Izby niższej i konstytucyi parlamentarnej.

Donieśliśmy już wczoraj, że Izba nie uznała nagłości żądanych przez Gladstona kredytów, dyskusya zatem nad niemi odbywać się będzie według dawnego tradycyjnego regulaminu Izby i obstrukcyoniści irlandzcy, jeżeli zechcą, będą mogli dowolnie przewlekać uchwały.

KRONIKA

— **Stypendyum** z fundacyi ś. p. Józefa Szmoniewskiego o rocznych 90 zł. nadał zastępca kuratora tej fundacyi p. Jan Sietnicki uczniowi 5 klasy gimnazyum Franciszka Józefa we Lwowie, Władysławowi Janowi Frankowi.

§ **P. Marconi** profesor szkoły politechnicznej we Lwowie, prowadzący w Brzozdowicach w powiecie bobreckim przedsiębiorstwo wyrobów alabastrowych, otrzymał w myśl zeszłorocznej uchwały sejmowej bezprocentową pożyczkę 5 000 zł. z funduszu krajowego pod warunkiem, że przedsiębiorstwo tak prowadzić będzie nadal, aby ludność okolicy uzyskała w niem źródło zarobku i możność kształcenia się w rzeźbiarstwie.

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się dziś, we czwartek, o godzinie 6 wieczorem. Na porządku dziennym między innemi: wniosek o subwencyę dla lwowskiej szkoły ewangielickiej i sprawa sprzedaży realności, w której się mieszczą koszary obrony krajowej.

§ **Unionbank** wiedeński niebawem przystąpi do budowy magazynów naftowych w Grybowie, gdyż otrzymał gwarancyę, że dochód *brutto* z magazynów wynosić będzie rocznie 3.000 zł. Z tej kwoty zagwarantowali 1.700 zł. znaczniejsi przedsiębiorcy w okolicy a 1.300 zł. Wydział krajowy.

— **Koło literackie.** Najbliższe posiedzenie Koła literackiego odbędzie się jutro, w piątek, w kasynie miejskiem o godzinie 7 wieczorem. Dr. Ludwik Cwikliński mówić będzie o *Pieśniach Katula.*

* **Samobójstwo.** Piotr Szublak, 20 lat liczący, czeladnik szewski, odebrał sobie życie przez powieszenie się wczoraj około godziny 10 rano na strychu w klasztorze OO. Dominikanów, u których od roku pozostawał. Przyczyną samobójstwa było odkrycie kradzieży 21 zł., której samobójca dopuścił się był kilka dni przedtem na szkodę swego służbodawcy ks. K. M.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono panu L. E. z pomieszkania pod l. 1 na ulicy Sykstuskiej zegarek srebrny a panu A. S. z kieszeni płaszcza na ulicy Żółkiewskiej żółty skórkowy pugilares z kwotą 2 zł. i złotym pierścionkiem z dyamencikiem wartości 35 zł. — Straż policyjna aresztowała znaną złodziejkę Apolonię Sokołowską za podejrzane posiadanie sztuczki perkalu, po którą poszkodowany zgłosić się winien. — Pan M. B. zgubił w szynku pod l. 1 na ulicy Sykstuskiej pugilares skórkowy czarny z kwotą 32 zł. i kartką zastawniczą.

— **Defraudant** Józef Brettner, który przywłaszczył sobie z berneńskiej kasy oszczędności sumę 10 000 zł., jak donosi *P. Lloyd*, schwytany został w Temeszwarze.

— **Pożar** zniszczył w tych dniach 32 budynków w miejscowości kąpielowej Volden pod Villach. Spaliły się wszystkie znaczniejsze hotele oraz kościół.

— **Sąd doraźny** na podpalaczy ogłoszony został w tych dniach w kilku powiatach okręgu piotrowaradyńskiego oraz w miastach Zemuniu, Karłowicach i Piotrowaradynie, gdzie od dłuższego czasu zbrodnie podpalania były na porządku dziennym.

— **Powodzie** wzmagały się dnia 14 b. m. w dolinach Łaby i Marchii. Cały prawie obszar, noszący nazwę *Marchfeld* był zalany; aż po brzegi tam kolei Północnej sięgała woda. W Peszcie stan Dunaju wynosił przeszło 5 metrów nad normalny. Wyspa Małgorzaty w większej części, a kępa w przystani nowopeszteńskiej całkowicie była zalana. Ten sam los spotkał niżej położone ulice w Starym Budzinie. Wylew rzeki Köreszy natomiast zaczął się w poniedziałek zmniejszać, zrządziwszy poprzednio wielkie spustoszenia. W Szegledzie skutkiem podmulenia zawaliło się kilka domów. W Nagy-Zerend Köresza przerwała tamy, w Devie Marosza zalała jedną dzielnicę. Woda wdarła się tu nawet do kościoła katolickiego.

— **Niezwykłe zjawisko** obserwowano w tych dniach w miejscowości Hirschberg po-

łożonej w Karkonoszach czeskich. Śnieg padał tam nie jak zwykle w płatkach, ale w ogromnych płatach i kulach wielkości talerza, a to przez całe pół godziny Termometr wskazywał 0°, a później nastała odwilż.

— **Z pracy rąk.** Jeden z dzienników berneńskich opowiada: Zmarły zeszłego roku w Bernie fabrykant skór p. Adolf Flesch zwykł był mawiać: „To, co posiadam, zawdzięczyć mam jedynie pracy rąk moich.“ Sporządzono właśnie inwentarz majątku po zmarłym, z którego się okazuje, że Flesch z pracy rąk zebrał półtora miliona zł.

— **O strasznem nieszczęściu,** którego ofiarą padło około 400 osób, donoszą z Chartumu, w Afryce, dziennikowi włoskiemu *Diritto*. Parowiec *Sophia* wysłany został na Bahr-el-Gazul, ażeby zabrać ztamtąd część wojska stanowiącego wyprawę egipską do Chartumu i przewieźć ją aż na miejsce przeznaczenia. Parowiec ten, oraz kilka towarzyszących mu, mniejszych statków, natrafiły w Bahr-el-Gazulu na mnóstwo ławic skalnych, a to w okolicy zupełnie ogołoconej ze środków żywności. Okręty żadną miarą nie mogły się wydobyć z pośród owych ławic i wypłynąć na czystą wodę, a osadzie ich z każdym dniem głód uczuwać się dawał dotkliwiej. Wreszcie przyszedł dzień, w którym wszystko, co się tylko spożyć dało na okręcie, było skonsumowane. Zaczęły się okropne choroby, a wygłodniali ludzie zjadali trupy. Kiedy nareszcie w pierwszych dniach stycznia okręty dostały się na Biały Nil, liczba ofiar wynosiła już 400. Ci, co pozostali przy życiu, stanowili zaledwie dwunastą część pierwotnej osady, a i z nich umarło wielu, nim okręty zawinęły do Chartumu. W Egipcie panuje przekonanie, że przyczyną tej okropnej katastrofy jest zarówno nieprzezorność wyższej władzy wojskowej, która nie postarała się o należyte zaopatrzenie odjeżdżających żołnierzy, jak i niesłychana nieudolność dowódcy okrętów.

— **Przeciw zakładom gry** w Monaco i Monte Carlo rozwijać się zaczyna energiczna agitacya w Anglii. W Londynie zawiązał się w tych dniach komitet, który uczynić zamierza z tego sprawę międzynarodową. W Nicei, Cannes i Mentone w tych dniach zawiązać się mają komitety pomocnicze, które pomiędzy licznymi gośćmi z całego świata zjednywać będą zwolenników dla swej propagandy. Komitety rozdawać będą pomiędzy zwiedzających zakłady gry w Monaco i Monte Carlo kwestyonaryusze z prośbą o zaznaczenie w nich dokonanych spostrzeżeń, które następnie dadzą materyał statystyczny dla akcyi komitetu głównego. Nadto we wszystkich językach wydawane będą pisma ulotne przeciw zakładom szulerskim. Komitet jest zdania, że Francya głównie jako państwo sąsiednie ma nietylko prawo, ale i obowiązek interwencyi celem zniesienia tych zakładów.

— **Dżuma w Azyi.** Nareszcie przekonano się już w Konstantynopolu, że zaraźliwa choroba, która się pojawiła w baszaliku bagdadzkim, jest rzeczywiście dżumą bubonową. Z trzech miejscowości, w których zdarzyły się dotychczas wypadki śmiertelne tej strasznej choroby, Kerbelah, Nedżef i Dżagra, dwie pierwsze słyną jako cele pielgrzymek świata mahometańskiego. Kordon wojskowy w około nich już został zaciągnięty. — Z Rzymu donoszą, że we wszystkich portach włoskich zaprowadzona już została siedmiodniowa kwarantana dla okrętów, przybywających z zatoki Perskiej, a nadto każdy okręt, przybywający z portów tureckich lub egipskich, poddawany jest ścisłej rewizyi.

— **Kolej Saharska.** Od pułkownika Flatters, który jest naczelnikiem wyprawy francuzkiej, mającej na celu zbadanie okolic, przez które ma przechodzić projektowana kolej Saharska, nadeszły w tych dniach do Paryża pomyślne wiadomości. List pułkownika pisany był w dniu 29 stycznia, w którym ekspedycya rozłożyła się obozem w okolicy Izellman-Tikrin w pobliżu salin Amadgor, pod 30 stopniem szer. geogr. Z miejsca tego zamierzała się udać przez Assion ku północy aż do zakrętu rzeki Nigru pod Bowiroum.

— **Nieznany prąd morski** w oceanie Spokojnym odkrył niedawno kapitan marynarki John Mac Kirdy. Płynąc parowcem *Peruwia* po tym oceanie, zdziwiony został nagle szybkością biegu swojego statku, który robił do 322 mil morskich dziennie. Bliższe badania wykazały tego powód; kapitan bowiem spostrzegł, że płynie z nieznanym przedtem nikomu prądem, który też wyraźnie się dla oka odznaczał na powierzchni morza ciemnobłękitną barwą wody. Nowo odkryty potężny prąd bieży od brzegów Meksyku i Panamy ku południowi, następnie dosięgnąwszy równika zwraca się ku zachodowi, zkąd na pewnej przestrzeni popychany jest ku północy przez prąd przeciwny równikowy, ale minąwszy wypukłość kontynentu południowo-amerykańskiego odzyskuje kierunek zachodni. Odznacza się wyraźnie nietylko swą barwą, ale i temperaturą wody, o dwa stopnie blisko wyższą od temperatury wód otaczających. Przypuszczać można, że stanowi on przedłużenie czarnego prądu japońskiego, zwanego Kuro-Siwa.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Lwowska Izba handlowa.

(*Sprawozdanie z drugiego posiedzenia dnia 22 lutego.*)

Po zatwierdzeniu protokołu z ostatniego posiedzenia załatwia Izba następujące ważniejsze sprawy, referowane z komisyi przez radcę p. Bodyńskiego.

Izba oświadczyła się za protokołowaniem firm: Samuela Grünfeld, dla handlu wódką w Skolem; Lejby Ber Hirschhorn, dla handlu wódką w Skolem; Suchera Weinstock i Josla Zaum, dla handlu zbożem w Rozdole, Samuela Horowitza dla interesu eskontowego w Kołomyi.

Izba proponuje obsadzenie dwóch posad asesorów handlowych przy c. k. sądzie obwodowym w Samborze

Na wezwanie c. k. Starostwa w Sokalu o udzielenie zdania, czy połączenie rzemiosł: szewskiego, kuśnierskiego i rymarskiego w Sokalu w jedno stowarzyszenie przemysłowe pożądanem jest ze względu na rozwój pojedynczych tych gałęzi przemysłu, uchwala Izba odpowiedzieć, że łączenie się pokrewnych rzemiosł w jedno stowarzyszenie wskazanem jest już samą ustawą przemysłową a tem więcej pożądanem jest takowe w Sokalu, ile że tam pojedyncze gałęzie przemysłu, nieliczące zbyt wielu samoistnych rzemieślników, stowarzyszone w odrębne stowarzyszenia, nie miałyby trwałego bytu i powodzenia.

Izba przyjmuje projekt statutu giełdy towarowej i pieniężnej lwowskiej, wypracowany przez komisyę z 15 członków wybranych przez Izbę i komitet Towarzystwa gospodarskiego w całej jego osnowie i uchwala ze względu, że kwoty subskrybowane na założenie i utrzymanie tej giełdy wystarczają na opędzenie kosztów pierwszego roku, przedłożyć ten projekt statutów wys. c. k. Ministerstwu do zatwierdzenia.

Radca Bodyński przedkłada wniosek komisyi handlowej w sprawie projektu do nowej ustawy o ochronie marek przemysłowych, który wys. c. k. Ministerstwo handlu przysłało Izbie do zaopiniowania.

Sprawozdawca podaje do wiadomości Izby, że w tak ważnej sprawie uważała komisya za konieczne zasięgnąć zdania expertów i tym celem wysłuchała pp. Baczewskiego, Ihnatowicza i Winklera. Dalej wyłuszcza sprawozdawca treść ustawy projektowanej twierdząc, że projekt przewyższa pod każdym względem dotychczasową ustawę co do rzeczywistej ochrony producenta i jego wyrobu

Już w tem uczyniono znakomity postęp, że gdy dawniej ochraniano tylko producenta czyli fabrykanta i znaki ochronne były tylko przemysłowemi, dzisiaj wyrób doznaje ochrony nawet wtedy, gdy przejdzie w ręce kupca; przez markę ochronną handlową doznają także ochrony wyroby przemysłu rolniczego, ponieważ § 1 stanowi, że markami przemysłowemi lub handlowemi są znaki, które razem wziąwszy, lub każdy z nich osobno, służą do odróżniania wyrobów przemysłu lub przemysłu rolniczego, tudzież przedmiotów znajdujących się w handlu.

Rozszerzono prawo wyłączne do marki rejestrowanej nawet na wypadek nieużywania takowej do pewnego czasu (§ 4 i 14) — dozwolonem ma być także przenoszenie prawa do wyłącznego używania marki na innego właściciela tego samego przedsiębiorstwa na wypadek zmiany osób.

Nowe a nader ważne postanowienie jest także zakaz (§ 7) używania nazwiska, firmy, godła lub osobnej nazwy przedsiębiorstwa (*etablissement*) bez zezwolenia dotyczącego interesenta. Właśnie tem postanowieniem uwzględniony został wniosek Izby, która w swojem sprawozdaniu z dnia 4 marca 1872 żądała, aby w § 3 dotychczasowej ustawy, w którym wyliczone są znaki nie mogące być przedmiotem wyłącznego prawa, jak słoma i t. p. nie rozciągano tego wykluczenia na imiona czyli firmy.

Dalej żądała Izba, aby używanie wyrazów *à la* (na wzór) i t. p. mogących wprowadzić w błąd kupujących co do pochodzenia wyrobu, zakazane było pod karą, czemu projekt ustawy w § 20 zadosyć czyni.

Komisya zgadzająca się zatem prawie w zupełności z nowym projektem, proponuje zmianę tylko przy dwóch paragrafach.

§ 4 stanowi, że używanie marki deponowanej jest fakultatywne, jednak zastrzega sobie Ministerstwo handlu wspólnie z Ministerstwem spraw wewnętrznych zażądać i nakazać właścicielowi znaku prowadzenie takowego w drodze rozporządzenia.

Otóż komisya nie widzi, jaką szkodę ktoś trzeci ponieść mógł przez to, że uprawniony swej marki nie używa a przynajmniej rząd sam.

Wkraczając imperatywnie robi rząd iluzorycznem całe postanowienie, t. j. prawo fakultatywne właściciela marki, a że nie da się przewidzieć, dlaczego by właściciel uprawniony marki nie używał, gdy dalej § 14 ogranicza skuteczność deponowania marki do lat 15, obawiaćby się tedy należało. że przez powyższe zastrzeżenie na rzecz rządu, mogłaby w razie nakazu do prowadzenia marki wyniknąć niekorzyść dla uprawnionego, gdyby tenże nie był w możności na razie prowadzenia takowej.

Komisya proponuje zatem, aby drugie postanowienie § 4, co do zastrzeżenia dla rządu było opuszczone.

§. 31. postanawia, aby na wypadek sporu sprawdzenie naruszenia prawa przez porównanie marek odbywało się w Ministerstwie handlu w Wiedniu, w którym to celu Ministerstwo postarało by się o sporządzenie listy rzeczoznawców.

Dotychczas był proceder miejscowy, t. j. odbywał się tam, gdzie nadużycie skonstatowano, a listę rzeczoznawców przedkładała właściwa Izba handlowa i przemysłowa politycznej władzy krajowej, która listę komunikowała władzom przemysłowym pierwszej instancyi.

Otóż nowe postanowienie każe obawiać się nietylko przewłoki, ponieważ strona poszkodowana musiałaby wedle projektu odbywać drogę do miejsca wypadku i znowu stąd udawać się do Wiednia, ale nadto powstałyby niepotrzebne i znaczne koszta dla obojga stron, gdyż i oskarżony obecnym być musi przy rozprawie (w Wiedniu).

Ocena miejscowych obywateli, znających oskarżonego, jest o tyle sprawiedliwszą, iż uwzględniać może wszelkie okoliczności, łagodzące lub obciążające.

A że dotychczasowe postanowienie ma także tę wadę, że w mniejszych miejscowościach trudniej zamianować rzeczoznawców, co jednak łatwiej jest w miejscu siedziby Izby handlowej i przemysłowej – przeto proponuje komisya do §. 31 projektu: aby postanowienie w ustępie drugim opuszczono, natomiast postanowiono odbywać cały proceder w miejscu siedziby tej Izby handlowej, w której drogą markę zakwestyonowano, a liczbę rzeczoznawców, jak dotychczas, mają sporządzać Izby handlowe i przemysłowe.

Izba uchwala jednomyślnie wnioski komisyi.

Wydział powiatowy w Kossowie tudzież właściciele lasów i kupcy handlujący drzewem z dorzecza Białego Czeremoszu wnieśli do Izby podanie, aby stanęła w obronie ich interesów zagrożonych przez pp. Ph. et Ch. Götz i spółki. Spółka ta bowiem wniosła do władzy politycznej prośbę, w której domaga się koncesyi na wybudowanie tamy w poprzek Białego Czeremoszu, w górnym biegu tejże rzeki Perkałab nazywanej — tudzież na 30 lat wyłącznego prawa do spławiania wiązanego i niewiązanego drzewa białym Czeremoszem od stanowiska projektowanej tamy poczynając w dół aż do składu materyałowego w Uścierzykach.

Ponieważ udzielenie podobnej wyłącznej koncesyi monopolizowałoby tylko handel drzewem z największą szkodą właścicieli lasów i handlarzy, gdy dalej spławianie drzewa niewiązanego w ogóle wzbronione już jest samą ustawą, dla ochrony młynów tudzież przytykających do rzeki pól i dróg, przeto uchwala Izba na wniosek referenta radnego p. Klarfelda, wnieść do wys. Rządu energiczne przedstawienie, by podania firmy Ph. et Ch. Götz i spółki nie uwzględnił.

Przy końcu posiedzenia podnosi przewodniczący, że, ponieważ wybory uzupełniające do Izby przeprowadzone będą już 7 i 8 marca b. r., przeto Izba w dotychczasowym składzie obradowała dzisiaj po raz ostatni, i że przy tej sposobności niezawodnie odpowie intencyom szanownych członków, jeżeli przedstawi dane ich trzechletniego działania.

Biuro załatwiło w roku 1878 spraw 3027, w roku 1879 spraw 3208, w roku 1880 spraw 2754. Izba odbyła w roku 1878 posiedzeń plenarnych 12 a posiedzeń komisyjnych 63, w roku 1879 posiedzeń plenarnych 13 a posiedzeń komisyjnych 50, w roku 1880 posiedzeń plenarnych 13 a posiedzeń komisyjnych 73.

Do ważniejszych spraw, któremi się Izba w tym czasie zajmowała, należą: Wystawa paryzka 1878 r., projekt do nowej ustawy przemysłowej; rewizya dawniejszych przepisów cechowniczych; sprawa fabrykacyi zapałek; domaganie się o peryodyczne konferencye kolejowe; rozciągnięcie postępowania drobiazgowego do 500 zł.; sprawa wprowadzania bydła rogatego z Galicyi na targi w Wiedniu, do Morawy i Czech; opodatkowanie nafty; obniżenie taryf kolejowych; kolej transwersalna; reaktywowanie giełdy we Lwowie; zmiana ordynacyi wyborczej dla Izby.

Przewodniczący dziękuje wszystkim panom radnym za ich gorliwą i sumienną pracę, a żegnając występujących obecnie z grona Izby, wyraża nadzieję, że po wyborach powita ich może znowu jako nowo obranych członków.

Radny p. Stroh. w imieniu występujących pp. radnych, dziękuje p. prezydentowi za jego bezstronne i umiejętne przewodnictwo, które jedynie umożliwiło dodatnią działalność Izby w powyższych kierunkach i zapewnia p. prezydenta o szczerej życzliwości i uznaniu.

OSTATNIA POCZTA

O dzisiejszym wyborze deptowanego do Rady państwa z grupy gmin wiejskich okręgu Lwów-Jaworów-Gródek w miejsce ś. p. Kornela Krzeczunowicza otrzymujemy przed oddaniem do druku *Gazety* następujące wiadomości:

Jaworów. Głosujących 159. P. Dawid Abrahamowicz otrzymał 107; kontr-kandydat ks. Jakób Szwedzicki 43; reszta głosów rozstrzelona.

Gródek. Głosowało dotąd 13 wyborców. Dawid Abrahamowicz otrzymał 88 głosów; ks. Jakób Szwedzicki 44 głosów. Nie głosowało jeszcze 15 wyborców.

Lwów. W okręgu sądowym lwowskim Dawid Abrachamowicz otrzymał 81 głosów; ks. Jakób Szwedzicki 28; — w okręgu sąd. szczerzeckim D. Abrahamowicz 68 głosów; ks. Jakób Szwedzicki 4 głosy; — z winnickiego rezultat dotąd niewiadomy. Według cyfer już wiadomych uważać należy wybór p. Dawida Abrahamowicza za zapewniony.

W Gorlicach wybrany został posłem dr. Mikołaj Fedorowicz.

W sprawie galicyjskiej kolei transwersalnej podaje *Fremdenblatt* następujące wiadomości: Rokowania między reprezentantami ministerstwa handlu, Banku krajów koron. i kolei Lwowsko-Czerniowieckiej w sprawie budowy kolei transwersalnej zostały już ukończone i potrzeba jeszcze tylko podpisu władz centralnych, aby rezultat tych rokowań, ujęty w formę projektu ustawy, przedłożony mógł być ciałom ustawodawczym. Oferta Banku krajów koronnych na wybudowanie kolei transwersalnej to jest linii Żywiec-Nowy-Sącz (16 mil), Grybów-Zagórz (13 mil) i Stanisławów-Husiatyn (16 mil) a więc ogółem mil 45 — kapitałem 36 milionów w przeciągu lat trzech, została przez reprezentantów ministerstwa handlu przyjęta. Kolej ta nie otrzyma żadnej gwarancyi, natomiast zobowiązało się państwo wziąć pewnę nieoznaczoną jeszcze liczbę akcyj tej kolei. Prowadzenie ruchu na kolei transwersalnej obejmie kolej Lwowsko-Czerniowiecka za pewną stale oznaczoną kwotę, a równocześnie odda państwo tej kolei prowadzenie ruchu na kolejach Tarnowsko-Leluchowskiej, Przemysko-Łupkowskiej, Albrechta i Dniestrzańskiej, nie zmieniając w niczem ustanowionych dla tych kolei cyfr gwarancyi. W sprawie połączenia kolei transwersalnej z koszycko-bogumińską za pomocą wybudowania linii z Żywca do Czaczy nie przyszło jeszcze do porozumienia“.

O wypadkach które poprzedziły zamach na cara telegrafują z Petersburga pod d. 15 b. m. do *Wien Allg. Ztg.*, że policya już we wtorek otrzymała wiadomość, iż w klubie nihilistów toczą się żywe narady. Dwa aresztowania dokonane w środę i jedno w piątek wykazały, że przygotowywanym jest nowy zamach. W skutek tego jenerał Delsall osobiście w piątek w nocy zrewidował pałac Zimowy, ale nic podejrzanego nie znalazł, co uspokoiło dwór tembardziej, że od roku często policya alarmowaną była fałszywie. Car Aleksander II zalecił, żeby nie przedsiębrano żadnych wyjątkowych ostrożności. Liczne ostrzeżenia i denuncyacye jakie w ostatnich czasach odbierał dwór, hr. Loris-Melikow i policya, a pomiędzy niemi listy z Wiednia, Florencyi, Zurychu, Genewy i innych miast dowodzą, że i pomiędzy nihilistami jest wielu przeciwników królobójstwa.

Dziennik Rocheforta *Intransigeant* ogłasza list rossyjskiego emigranta z Genewy, w którym znajduje się wiadomość, że car w d. 3 marca otrzymał od komitetu wykonawczego spiskowców list, grożący mu śmiercią, jeżeli nie nada swobód. Pozorne ucichnięcie nihilistów należy temu przypisać, że nawet usiłują starać się o pieniądze, gdyż im 400.000 frank. skonfiskowano. Bomby były zrobione w Petersburgu a napełnione przez kobiety. Nazwisko Russakowa, którego nowsze doniesienia nazywają także Ryssakowem, nie ma się znajdować na listach członków nihilistycznego sprzysiężenia.

Co do samego przebiegu zamachu nie ma ważniejszych nowych szczegółów. Woźnica carski został przesłuchany. Potwierdza się doniesienie, że zrobił on carowi uwagę, iż powozem, pomimo uszkodzenia, może dojechać do pałacu Zimowego, ale car nie słuchał tych słów. Inne szczegóły jego zeznania nie przedstawiają nic nowego.

Specyalny telegram z Petersburga przesłany *N. fr. Presse* podaje następujące jeszcze szczegóły o ranach, w skutek których car zakończył życie: Po zbadaniu lekarskiem okazały się straszne rany. Zdaje się, że bom-

ba upadła carowi pod nogi w ten sposób, iż znalazła się pod nim, bliżej ku nodze lewej, która została zupełnie roztrzaskana. W prawej goleni zamieniły się kości w drobne, podłużne igły, a ciało przeobraziło się w bezkształtną masę Kość z kolana została tak wyszarpana, że w otwór można było palec włożyć. Na prawej lędźwi i na całym brzuchu pozostały ślady ciała eksplodującego, wiele odłamków ugodziło w prawą rękę, zranione było także prawe oko. Sledziona wcisnęła się gwałtownie w bok. Lekarze włożyli na biodra bandaże Esmarcha w celu skierowania krwi do serca. Usiłowania wszelkie były jednak bezskuteczne, gdyż w kilka minut później skonał cesarz.

Nabalsamowanie zwłok Aleksandra II. rozpoczęło się wieczorem d. 14 b. m. o godz. 11, a ukończone została o godzinie 7 rano nazajutrz. Sekcya wykazała, że organizm był zdrów zupełnie. Astma, na który car cierpiał w ostatnich czasach, spowodowaną była przez rozszerzenie naczyń krwionośnych w płucach.

Do dziennika paryskiego *Voltaire* donoszą z Petersburga, że małżonka cara ks. Jurjewska na wiadomość o zamachu omdlała i zaledwie w dwie godziny zdołano przyprowadzić ją do przytomności. Miała ona otrzymać list bezimienny, przestrzegający, że car zostanie zamordowanym, jeżeli tego dnia wyjedzie na miasto. Aleksander II. jednakże nie dał się odwieść od zamiaru.

Według telegramów dzienników wiedeńskich, kilku ranionych podczas zamachu już umarło, a w ich liczbie ma się znajdować także policmajster pułkownik Dworzecki.

Nadzwyczajny dodatek do *Prawit Wiest* z dnia 15 b. m. w komunikacie ministra spraw wewnętrznych potwierdza podaną już wczoraj w telegramach podług *Agence Russe* wiadomość, że jeden z głównych organizatorów zamachu aresztowany w d. 11 b. m. przyznał się do udziału w knowanej zbrodni. Wskazał on następnie schwytanego na gorącym uczynku Ryssakowa, który rzucił pierwszą bombę, jako inicyatora. Ryssakow, gdy mu okazano zwłoki człowieka, który rzucił drugą bombę i na miejscu wypadku otrzymał śmiertelną ranę, oświadczył, że był to jego wspólnik.

W mieszkaniu Ryssakowa znaleziono bomby metalowe.

Nie sprawdzono jeszcze tożsamości człowieka, który rzucił drugą bombę. Prawdopodobnie jest nim ten sam człowiek, który wskutek ran umarł w szpitalu przy maneżu, nie uczynił jednak żadnego zeznania. Ubrany był jak włościanin w krótkim baranim kożuchu. Z pośmiertnych oględzin wywnioskowano, że na chłopa był zanadto wątło zbudowany i delikatny, szczególniej ręce zdradzały, że nie mógł się zajmować pracą pospolitą.

Człowiek ten odniósł ze dwadzieścia ran wskutek wybuchu. Twarz wyrazista przedstawiała widok uśpionego człowieka, blondyna z lekkim zarostem brody i wąsów. Ponieważ padło podejrzenie, że należał do sprawców, zdjęto więc fotografię zwłok jego. Zabójca Russakow ma być obdarzony naturalnym rozumem, ale nie jest wykształconym człowiekiem. Wstęp do akademii górniczej jest nader utrudniony, ale Russakow umiał jakimś sposobem pozyskać rekomendacyę księcia Wołkońskiego, który go polecił względom dyrektora instytutu górniczego.

Według telegramu *Berl. Tageblatt* w jednym z domów pod bramą moskiewską policya chciała aresztować jakiegoś skompromitowanego, który dał trzy strzały i zabił jednego a ranił dwoch policyantów, następnie zaś sam się zastrzelił. Zdaje się, że tu jest mowa o młodym człowieku, którego aresztowano, gdy przybył do mieszkania Russakowa.

W Wierzbołowie w dniu 14 b. m., jak donosi telegram petersburgski *W. Allg. Ztg.* w skutek otrzymanego telegraficznie rozkazu, zrewidowano pociąg pośpieszny idący z Petersburga i aresztowano kilka osób podejrzanych prawie na pewno o pośredni udział w zamachu.

Według telegramu *Köln. Ztg.* w dniu 15 b. m. odbyto w Petersburgu bardzo wiele rewizyj domowych i wiele osób aresztowano. Na Piaskach miano ująć całą bandę nihilistów złożoną z 18 osób. Jest podejrzenie, że wyrabiali pociski eksplodujące.

Telegramy dzienników wiedeńskich donoszą, że w skutek zeznań Russakowa ujęto innych wspólników zamachu i poczyniono ważne odkrycia względem planów nihilistów. Poprzednie telegramy mówiły przeciwnie, że winowajca odpowiada zuchwale, nie czyni żadnych zeznań i że znaleziono przy nim truciznę. Tenże telegram zapowiada, że wkrótce ogłoszoną zostanie liberalna ustawa prasowa.

Autorem manifestu cara Aleksandra III ma być prokurator jeneralny Pobiedonoscew, który kierował jego wychowaniem i który pod nowym rządem będzie zapewne jedną z najbardziej wpływowych osobistości.

Stara *Presse* zapewnia, że car Aleksander III powoła na uroczystość koronacyjną wszystkich swoich posłów zagranicznych, ażeby z nimi odbyć konferencyę.

Dziennik *Strana* mówi, że nie ma obecnie innego środka jak zmniejszenie odpowiedzialności naczelnika państwa, a wraz z nią niebezpieczeństw ciążących nad jego głową. Znajdują się jednak niezręczni doradcy, którzy zalecają reakcyę i w skutek tego car oswobodziciel padł ofiarą.

W. Allg. Ztg. donosi w depeszy telegraficznej z Warszawy: „Panuje tu powszechne przekonanie, że katastrofa petersburgska musi mieć dla Polski pomyślne następstwa, nawet w takim razie, gdyby cesarz przedsięwziął w Rossyi środki represyjne. Nadzieje opierać się mają — według tejże depeszy — na tem, że nowy cesarz nie zostaje pod wpływem reminiscencyj r. 1863, lecz przeciwnie, w skutek stanowczej bierności Polaków wobec zawichrzeń w Rossyi, zapewne zwróci się do nich z zaufaniem.“

Na posiedzeniu francuskiej Izby deputowanych odbytem dnia 15 b. m. deputowany Talandier zażądał głosu i zapytał prezesa Izby, dlaczego w protokole poprzedniego posiedzenia nie ma wzmianki o założonym przez niego proteście przeciw zawieszeniu posiedzenia z powodu zgonu cara. Mowca oświadcza, że protest swój motywował tem, iż nigdy żadna monarchia nie robiła analogicznej manifestacyi z powodu nieszczęścia zaszłego w jakiej rzeczypospolitej. Gambetta odpowiedział, że Tallandier przemawiał już po zawieszeniu posiedzenia, słowa jego zatem nie mogły być wniesione do protokołu, a nadto dodał, iż za czasów cesarstwa ciało prawodawcze, otrzymawszy wiadomość o zamordowaniu Licolna, na wniosek Rouhera przerwało obrady. Wyjaśnienie to Izba oklaskami przyjęła.

Journal des Débats, jak już wczoraj w części nakładu donosiliśmy, zaprzecza twierdzeniom, że pożyczka miljardowa francuska ma znaczenie wojenne, i powiada, że 612 milionów będzie obrócone na roboty publiczne, reszta zaś na pokrycie już poczynionych albo uchwalonych wydatków.

Wczoraj w części nakładu donieśliśmy, że obie Izby angielskie przyjęły jednogłośnie wniesione przez rząd i poparte przez naczelników opozycyi adresa do królowej wyrażające ubolewanie i oburzenie z powodu zamachu petersburskiego. Gladstone przemawiał, podnosząc panowanie Aleksandra II i powiedział, że miłość ludu rossyjskiego a sympatya i podziw całego świata towarzyszyć będą jego cieniom.

Według wiadomości z Newcastle około tysiąca Boerów z wolnego państwa Oranii udało się do Traunswaalu, ażeby wstąpić w szeregi walczących przeciw Anglikom

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 16 marca. (Izba deputowanych). Przy rozprawie specyalnej nad paragrafem 6 ustawy o podatku domowym, Pittey oświadczając się przeciw alinei 2, wnosi, aby Czerniowce były wyraźnie wyłączone z kategoryi miast, w których potrąca się 15 prc. na amortyzacyę, i żeby w Czerniowcach potrącano 30 prc. na amortyzacyę. Weeber jest również przeciwny temu paragrafowi, albowiem zdaniem jego różnica w procentach potrącać się mających, jest w ogóle nieusprawiedliwioną. Następnie poddaje szczegółowej krytyce tabelę A. i domaga się, aby Ołomuniec był wykreślony z kategoryi większych miast. Dipauli przemawia w interesie Innsbrucka z przedmieściem Wilten. Kronawetter widzi w projekcie nieprzychylność dla Wiednia i wnosi restytucyę projektu rządowego. Klaicz domaga się wyłączenia Zary ze spisu miast wyżej opodatkowanych. Potem przyjęto zamknięcie debaty, i wybrano mowców generalnych Wolfruma za, Tonklego przeciw wnioskom komisyi. Po przemówieniach obu zamknięto posiedzenie. Następne jutro.

Budapeszt, 16 marca. W Izbie niższej przyrzekł minister Szapary przedłożyć jeszcze na tej sesyi projekt ustawy o budowie kolei do Zemlina. Z Serbią zawarto układ w przedmiocie mostu na rzece Sawie.

Kairo, 16 marca. J. C. W Następca Tronu Arcyks. Rudolf powrócił wczoraj wieczór w najlepszem zdrowiu do Kairu. Dnia 27 b. m. odjeżdża do Port-Said i do Palestyny.

Petersburg. 16 marca. W nadesłanej carowi puszce z pigułkami przeciw astmie znajdowało się pismo ostrzegające go przed podobną przesyłką, która zawierać ma materye explodujące.

Russakow usiłował otruć się w chwili gdy go aresztowano.

Kolonia, 16 marca. *Köln. Ztg.* donosi z Petersburga, że rewolucyjny komitet wykonawczy rozesłał dziś przez pocztę do redakcyj tamtejszych dzienników i wielu znakomitych osób proklamacyę datowaną z 13 b. m. a wydaną 14 b. m., która cynizmem przewyższa wszystkie poprzednie.

Proklamacya ta wydana na dobrym papierze w drukarni *Narodnaja Wolja* mówi, że po dwuletnich usiłowaniach i ciężkich ofiarach powiodło się wreszcie dokonać dzieła oswobodzenia. Proklamacya ostrzega Aleksandra III. aby nie wstępował w ślady ojca i nie stał się tyranem. Komitet prosi wszystkich zwolenników, aby i nadal popierali sprawę rewolucyi, jeżeliby i przeciw dzisiejszemu carowi trzeba było podjąć walkę. Na czele proklamacyi powiedziano, że Aleksander II padł wskutek wyroku śmierci wydanego 7 września 1879.

Kolonia, 16 marca *Köln. Ztg.* dowiaduje się z poważnego i zasługującego na zaufanie źródła, iż w Berlinie panuje przekonanie, że zamach petersburski nie będzie miał politycznych następstw, jakich się po nim spodziewano. Przynajmniej zaraz w tych czasach nie należy się spodziewać ważnych zmian. Zmiana panującego nie wpłynie także na stosunki Rossyi z zagranicą. Wiadomo przytem, iż przypisywana wielokrotnie nowemu carowi niechęć do Niemców w nowszych czasach, jak dowodzą fakta, nie została udowodnioną żadnym objawem.

Berlin. 16 marca. *Reichsanzeiger* donosi, że książę następca tronu z powodu chrypki odłożył wyjazd do Petersburga do przyszłego tygodnia, przybędzie zatem dopiero na właściwy pogrzeb cara.

Berlin. 16 marca. Cesarz i książęta odwiedzili przejeżdżających wielkich książąt Sergiusza i Pawła.

Prov. Corr. kończy artykuł pełen najżywszego współczucia z powodu katastrofy petersburskiej słowami: „Niemcy witają teraźniejszego cesarza z zupełnem zaufaniem, że i on także, wierny tradycyom, będzie umiał słusznie ocenić wartość szczerej przyjaźni z cesarstwem niemieckiem.“

Petersburg, 16 marca. *Agence russe* mówi, że boleść cara Aleksandra III i narodu rossyjskiego niepodobną jest do ukojenia, gdyby jednak potrzeba było dowodu wielkości poniesionej straty, byłyby takim dowodem niezwykłe objawy współczucia i sympatyi ze strony monarchów, rządów i reprezentacyj narodowych całego świata. Te jednomyślne manifestacye wzruszają cesarza i naród.

Paryż. 16 marca. Generał Pittie jedzie na pogrzeb cara Aleksandra jako przedstawiciel Francyi.

Stokholm, 16 marca. Król od niedzieli jest słaby. Onegdaj i wczoraj miał lekką gorączkę, tej nocy okazały się symptomata zapalenia lewego płuca.

Berlin, 17 marca. (*Tel. pryw.*) *Nordd. Allg. Ztg.* podnosi, że największa część nihilistów należy do wyższych stanów. Nihilizm jest doktryną, która aż do pewnego punktu identyczną jest z zasadą radykalnego wolnego handlu (?) Obie doktryny występują wrogo przeciw historycznemu państwu, obie są anarchiczne.

Nationalzeitung donosi, że celem wykonania zamachu na cara Aleksandra II przybyło do Petersburga cztery osoby. Jedną z nich aresztowano jeszcze dnia 11 marca, a więc dwa dni przed zamachem, dwie dokonały zbrodni. Jeden z morderców, raniony ciężko od bomby, zażył trucizny.

Według półurzędowych doniesień z Petersburga, nowy car postanowił główną dążność swych rządów skierować ku polepszeniu wewnętrznego położenia Rossyi. Pokój i oszczędność mają być hasłem nowych rządów. Wiadomość ta potwierdza zupełnie zapatrywania rządowych kół tutejszych na zmianę w Petersburgu.

Petersburg. 17 marca. (*Tel. pr.*) Wszystkie tutejsze dzienniki wyrażają nadzieję, że z reprezentacyj guberskich rozwiną się organicznie konstytucyjne instytucye w Rossyi.

Jutro oczekiwana jest urzędowa publikacya o straceniu Russakowa.

Policya odkryła minę na rogu małej Ogrodowej ulicy i Newskiego Prospektu. Robotnicy pracują nad jej odkryciem i usunięciem. Spiskowcy, którzy minę tę podłożyli, najęli sklep z nabiałem w suterenach pewnego domu i od kilku tygodni wywozili ziemię z zakładanej galeryi minowej w naczyniach służących do przewozu mleka.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 16go marca 1881, godzina 2 m. 28. Losy kredytowe 180·75, Węg. akcye kredyt. 264·25, Akcye anglo-austr. 127·—, Akcye banku Union 125·80, Akcye kolei Karola Ludwika 271·50, Akcye kolei północnej 227·—, Akcye kolei południowej 104·75. Akcye kolei Alföld. 159·50, Akcye kolei Elżbiety 202 —, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 171·25, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 153·50, Wiedeńskie losy 121.—, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państwa w złocie 87·40, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 99·65, Losy regulacyi Cissy 108.20, Losy tureckie 22.—, Węgierska renta 112·45, Akcye banku związkowego 1·5·70, Akcye banku obrotowego —·—. Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·21¼, Węgierskie losy 115·50, Mark. niemiecki —·—. Usposobienie mdłe.

Wiedeń, 16go marca 1881, godzina 5 min. 30. Akcye kredytowe 289·—, Anglo-Austryackie —·—, Unionsbank —·—, Kolei Karola Ludwika 270·—, Południowa —·—, Renta papierowa 73·40, Galicyjskie listy zastawne 103·75, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 102·—, Losy z r. 1860 —·—, Napoleondor 9·31, Rubel papierowy —.—. Usposobienie·—

Wiedeń, 17 marca 1881, godzina 10 min. 50. Akcye kredytowe 290·—, Anglo-Austr. 126·25, Akcye banku Union 125·50, Kolej Karola Lud. 269·60, Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —· Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·30—, Rubel papierowy —·—. Usposobienie ciche.

Telegramy zbożowe z d. 16 marca. Wiedeń: Pszenica 11·25 do 12·— zł., żyto 10·65 do 11.15 zł., okowita pr. 10.000 liter procent 32.25 do 32·50 zł. — Buda-Peszt: Pszenica 100 klgr. (na jesień) 11.20 do 11.25 zł., rzepak (sierpień — wrzes) 12·36 zł. Berlin: Pszenica żółta (na jesień) 210·— żyto —·—, spiritus loco 54.40, olej rzepakowy 52.20 Szczecin: Pszenica —, rze

pik —·—. Paryż: mąki 159 klgr. 62·50, olej rzepakowy 71·75, spirytus —·—. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —,— spirytus —·—, kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Przyjechali do Lwowa.

dnia 17 marca 1881.

Hotel Europejski

Pp. S. hr. Stadnicki z Rossyi. L. Dobrzański ze Słotwiny. W. Younga z Przemyśla. S. Zichiński z Worobijówki. K Gröber z Banatu. Z. Cohn z Bingen. S. Chugczowski ze Słotwiny.

Hotel Langa.

Pp. K. Leipziger z Wrocławia. L. Pliher z Prachwitz.

Hotel George'a.

Pp. A. Brodzky z Rossyi. W. Lahode z Drezna.

Hotel Warszawski.

Pp. W. Myczkowski z Chorostkowa. W Gajewski z Wołynia. A. Puzdrowski z Wolicy. T. Cukrowicz z Oświęcima.

Hotel Angielski.

Pp. H Moszkowski z Rossyi. M. Rokosowski z Tarnawicy. A. Bohus z Jarosławia.

Hotel Krakowski.

Pp. I. Kraus z Sokala A Grosman z Sokala. B. Łopuszański ze Stryja.

Hotel Kuhna.

Pp. H. Seger z Rnszowic. H Ewy z Majdanu. F. Wilczyński z Wierzbian.

Hotel Narodowy.

Pp J. Birnbaum z Wiednia F. Stirba z Karlsbadu. F. Heller z Karlsbadu. A. Senga z Karlsbadu. J. Reipert z Karlsbadu.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. S. hr. Fredro do Podlisek. Z. hr. Lanckoroński do Tartakowa. W. Śliwiński do Paryża. A. Doschott do Markowic. R. Krzyżanowski do Kijowa. W. Roszkowski do Rossyi.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 17 marca 1881 o godzinie 7 rano.

Barometr 742.74mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy — 11.4°C. Psychrometr wilgotny — 11.8°C. Prężność pary 1.6mm. Wilgoć 85%. Zachmurzenie 1. Wiatr SE1. Ozon 7.

Temperatura powietrza — 9.1°R.

Barometr opada.

Stan barometru nad poziom morza 770.54mm.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Według południka peszteńskiego.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min 45 rano (pociąg mięszany); o godz. 3 min. 32 po południu (pociąg mięszany)

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 10 wieczór.

Z Podwołoczysk: (na dworzec Podzamczu); o godz. 3 min. 8 rano (pociąg mięszany) o godz. 3 min 36 po południu (pociąg mięszany);

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny); o godz. 10 min. 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godzinie 3 min. 30 rano (pociąg osobowy): o godz 3 min. 52 po południu (pociąg mięszany).

Odchodzą ze Lwowa.

Według południka peszteńskiego.

Do Krakowa: o godz 10 min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz 4 min. 33 rano (pociąg osobowy): o godz. 4 min. 49 po południu (pociąg mięszany).

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny): o godz. 11 min. 50 w południe (pociąg mięszany); o godz. 10 min. 50 w nocy (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu); o godz 10 min. 39 w nocy (pociąg mięszany); o godz. 12 min. 32 w południe (pociąg mięszany).

NADESŁANE.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 16 marca 1881.

	płacą (walutą austr.) zł.	ct.	żądają (walutą austr.) zł.	ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	271	50	274	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	170	50	173	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	301	—	304	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	256	—	259	—
2. Listy zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	100	40	101	40
" " " 4 pr. w. a.	93	40	94	40
" " " 5 pr. okresowe	100	40	101	40
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	103	40	104	40
" " " 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	100	25	101	25
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	102	50	104	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92	—	94	—
4. Obligi za 100 złr.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	99	30	100	30
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	101	—	102	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	102	—	—	—
5. Losy miasta Krakowa	19	50	21	—
" " Stanisławowa	23	50	25	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	46	5	56
Dukat cesarski	5	47	5	57
Napoleondor	9	27	9	38
Półimperyał	9	55	9	65
Rubel rossyjski srebrny	1	50	1	65
" " papierowy	1	20	1	22
100 marek niemieckich	57	—	57	80
Srebro	99	50	100	50
Kupony w srebrze	99	25	100	25

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 12 marca 1881.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	73.50	73.65
luty-sierpień	73.55	73.70
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	76.—	76.20
kwiecień-październik	76.05	76 20
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	121.50	121.75
" " 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	130.10	130.50
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.	132.50	123.—
" " 1864 po 100 zł.	172.50	173.—
" " 1864 po 50 zł.	171.—	172.—
Renty Com. po 42 lir. austr.	27.—	28.—
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5 prc.	143.—	143.50
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1881 5 pr.	100.20	100.50
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	90.50	90.65

2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	104.50	105.50
Bukowiny	98.—	99.—
Galicyi	99.60	100.—
Niższej Austryi	105.50	106.50
Siedmiogrodu	94.75	95.25
Węgier	96.40	97.—

3. Akcye.	płacą	żądają
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	127.50	127.75
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	292.30	292.50
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	790.—	796.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	— —	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	814.—	815.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. mk.	588.—	589.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. "	203.50	204.—
Kol. Preszów-Tarn. (w.c.) a 200 zł.	—.—	— —
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2255.—	2265 —
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	273 25	273 75
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	172.25	172.75
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	290.25	290.75
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	105.50	105.75
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	154.75	155.—

4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	116.—	—.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	100.—	—.—
" " " " w 20 l. 7 pr.	—.—	107.—
" " " " w 36 l. 5½ pr.	95.50	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	93.25	94.—
" " " " " po 5 proct.	100.60	101.—
" " " " " po 5 proct w 37 latach zwrotne	100.60	101.—
Gal. banku hip. po 6 proc.	103.60	104.—
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	102.25	103.—
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	101.75	101.90
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	99.75	100.75
" Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	102.40	102.75

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	91.50	91.90
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w.cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	87.50	88.—
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	106.25	106.75
" " po 100 zł. w. a.	102.25	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. po 300 zł. 5 pr.	103.25	103.75
" " " " II emisyi	102.10	102.50
" " " " III. "	101.75	102.25
" " " " IV. "	—.—	—.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	93.20	93.60
z r. 1867	99.—	99.50
z r. 1868	94.30	94.60
z r. 1872	92.75	93.—
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 prc. w sr.	88.20	88.50

6. Losy.	płacą	żądają
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	181.25	181.75
Clarego po 40 zł. m. k.	42.—	—.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. mk	106.50	— —
Keglevicha po 10 zł. m. k.	17.50	—.—
Losy miasta Krakowa	20.—	20.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	41.50	42.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	40.—	40.50
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	19.75	20.25
Salma po 40 zł. m. k.	50.25	51.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	45.75	46.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	24.—	25.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	128.50	—.—
" " po 50 zł. w. a.	65.50	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	32.—	32.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	38.75	39 25

7. Weksle (na 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	117.25	117.40
Paryż za 100 fr.	46.35	46.45

Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.53.—	5.55.—
" pełnej wagi	5.51.—	5.53.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.28.—	9.28.50
Rossyjski imperyał	9.54.—	9.56.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 16 marca 1881.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	73	50
" " " w srebrze	75	35
Renta w złocie	91	85
Losy pożyczki z roku 1860	130	—
Akcye banku austro-węgierskiego	810	—
" " kredytowego	289	90
Londyn	117	40
Srebro	—	—
Napoleondor	9	29½
Dukat cesarski men.	5	54
100 marek niemieckich	57	20

Dziennik Urzędowy.

(1882 1—3) **Obwieszczenie**

L 11034 C. k sąd powiatowy w Komarnie podaje do wiadomości, iż w sprawie egzekucyjnej Mojżesza Schneida przeciw Michałowi Pełech pto. 159 zł. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 6 w Koniuszkach tuligłowskich położonej w trzech terminach, dnia 27 kwietnia, dnia 27 maja i dnia 28 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena szacunkowa wynosi 520 zł. w. a., a wadyum 10 pr. tejże.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokół zastawniczego opisania i oszacowania realności w tutejszosądowej registraturze przejrzeć można.

Dla wierzycieli, którymby uchwała niniejszą licytacyę rozpisująca doręczoną nie została, tudzież i dla tych, którzyby na sprzedać się mającej realności nabyli prawo zastawu po dniu zastawniczego opisania, ustanowiono kuratora w osobie p. Jana Golinczaka z Koniuszek tuligł.

Komarno 13 grudnia 1879.

(1878 1—3) **Edykt.**

L. 8518. Dnia 26 kwietnia 1881 o godz. 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. k. 219/220 w Jwkowej wykazem hipotecznym 220 objętej Marcina Repełowskiego własnej, na rzecz Zakładu kredyt. włość. we Lwowie celem zaspokojenia 190 zł.

Cena szacunkowa 500 zł.

Wadyum 50 zł.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Brzesko dnia 29 listopada 1880.

(2016 1—3) **Konkurs.**

L. 351. Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela przy szkole etatowej w Podłużu z roczną płacą 300 zł. i wolnem pomieszkaniem.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swoje podania należycie udokumentowane za pośrednictwem swej przełożonej władzy w terminie sześciotygodniowym od pierwszego umieszczenia tego ogłoszenia w dzienniku urzędowym do c. k. okręgowej Rady szkolnej w Stanisławowie.

W Stanisławowie 10 marca 1881.

Z Rady szkolnej okręgowej.

Za c. k. starostę i przewodniczącego.

Hellman.

(2018 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 660. C. k. zarząd urzędu loteryjnego we Lwowie poszukuje w celu pomieszczenia tegoż urzędu lokalności składających się z 11 pokoi z przynależytościami, i jednej obszernej sali

Offerty mają być wniesione do c. k. urzędu loteryjnego w godzinach urzędowych do 15 kwietnia r. b. gdzie także bliższych wiadomości zasięgnąć można.

Lwów 16 marca 1881.

(2001) **Edykt.**

L 1605 C. k. Komisya hipoteczna zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi hipotecznej dla miasta Kęt wraz z przyległościami Kęckie góry i Podlesie dnia 1 kwietnia 1881 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Kęty dnia 10 marca 1881.

(1993) **Ogłoszenie.**

L. 33 C. k. komisya hipoteczna zawiadamia, iż złożone w niej zostały do powszechnego przejrzenia arkusze posiadania i inne akta służyć mające do założenia księgi gruntowej dla gmin Dąbie i Krzyworzeka.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą do dnia 26 marca 1881.

Dobczyce, 10 marca 1881.

(1969) **Edykt.**

L. 381. C. k. sąd powiatowy w Komarnie uznaje w skutek uchwały c. k. sądu obwodowego w Samborze z dnia 31 grudnia 1880 l. 17947 Iwana Ilków z Koniuszek tuligłowskich za marnotrawcę, nadając mu kuratora Iwana Golinczaka z Koniuszek tuligłowskich.

Komarno dnia 22 stycznia 1881.

(2014) **Edykt.**

L. 10442. C. k. sąd powiatowy [illegible] jsko delegowany Sec. I. we Lwowie zawiadamia niniejszem Stanisława Pokutyńskiego inżyniera cywilnego, że Emil Oźwad właściciel realności pod l. 39 przy ulicy Łyczakowskiej we Lwowie wypowiedział mu dnia 5 marca 1881 w tutejszym sądzie pomieszkanie przez niego w powyższej realności zajmowane i że wypowiedzenie to doręczono p. adw. Dr. Skałkowskiemu, którego kuratorem dla obrony jego praw ustanowiono.

Poleca się przeto Stanisławowi Pokutyńskiemu by kuratorowi udzielił środków możliwych do obrony, albo o ustanowieniu innego zastępcy tutejszemu sądowi doniósł.

Lwów dnia 6 marca 1881.

(2002) **Edykt.**

L. 1960 Ces. kr. komisya hipoteczna przy sądzie powiatowym w Krosnie urzędująca zawiadamia, że dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy Krościenka wyżnego, rozpoczynają się dnia 17 marca 1881.

Każdy kto ma prawny interes w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony praw za stósowne uzna.

Krosno, 11 marca 1881.

(1990) **Ogłoszenie.**

L. 12. C. k. komisya hipoteczna przy c. k. sądzie powiatowym w Pilźnie niniejszem ogłasza, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Jaworze górne na dniu 18 marca 1881 rozpoczyna.

Każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stósowne uzna.

Pilzno, 15 marca 1881.

(1953 3—3) **Edykt.**

L. 7159. C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. galic. akcyjnego banku hipotecznego 290 zł., 290 zł. i 7944 zł. 29 ct. w. a. z pn. odbędzie się dnia 28 kwietnia i dnia 27 maja 1881 o godzinie 10 przed popołudniem przymusowa licytacya części dóbr Jaśniska do Arona Salomona Bund, wedle dom 437 p. 226 i 227 n. 10 i 11 haer. należących w powiecie Sanowskim położonych, na których terminach te części dóbr tylko wyżej ceny wywołania 16000 zł. lub przynajmniej za tę cenę sprzedane zostaną, że jako wadyum kwota 6100 zł. złożoną być ma, akt szacunkowy i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie że dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 9 lutego 1881 rzeczowe prawa na wspomnianych częściach nabyli, lub którymby uchwały niniejszej sprawy egzekucyjnej się tyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły adwokat Dr. Goldberg kuratorem a jego zastępcą adwokat Dr Feiles mianowany został. Lwów dnia 26 lutego 1881.

(1885 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4453. Wasyl Maksymów rolnik ze Spasa uznany został za marnotrawcę, a kuratorem dla niego Fedor Maksymów rolnik ze Spasa ustanowiony.

C. k. sąd powiatowy.

Rożniatów 21 grudnia 1880.

(1577) **Ogłoszenie.**

L 7776. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia wierzycieli masy rozbiorowej Antoniego Müllera na zasadzie § 74 ustawy konkursowej, że wybór p. adwokata krajowego dr. Skałkowskiego na zarządcę tej masy zatwierdzonym i że zastępcą zarządcy p. adwokat krajowy dr. Gajewski ustanowionym został.

Lwów, 19 lutego 1881.

(1522) **Ogłoszenie.**

L. 11246. C. k. sąd powiatowy w Szczercu podaje do powszechnej wiadomości, że w skutek uchwały c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 4 grudnia 1880 l. 54192 Michała Czornego z Mostek uznano za umysłowo chorego i ustanowiono dla niego kuratoro w osobie Jakóba Zatorskiego, rolnika w Mostkach.

Szczerzec, 20 grudnia 1880.

(1876 2—3) **Edykt.**

L. 9310. Na podstawie uchwały Złoczowskiego c. k. sądu obwodowego uznano Iwana Mandzija z Rybnik marnotrawcą, nadając mu Pawła Pochłodę kuratorem.

C. k. sąd powiatowy.

W Brzeżanach 31 grudnia 1880.

(1968 2—3) **Edykt.**

L. 3206. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do publicznej wiadomości, że kuratela nad Zdzisławem Boguszem z powodu marnotrawstwa tegoż uchwałą sądu obwodowego z dnia 4 listopada 1881 l. 12216 zawieszona decyzyą c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie z dnia 9 marca 1881 l. 3875 uchyloną została.

W Tarnowie dnia 11 marca 1881.

(1420 2—3) **Edykt.**

L. 464. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu w skutek prośby Anny z Burbów Szwedowej także Szwecowa, lub Szwiecowa zwanej o wdrożenie rozprawy w celu uznania Damiana Szweda także Szwec, lub Szwiec zwanego za umarłego w zamiarze zawarcia powtórnego małżeństwa, wzywa niniejszem wszystkich tych, którzy o życiu nieobecnego Damiana Szwed także Szwec, lub Szwiec zwanego, który mianowicie przewożąc dnia 4 listopada 1879 między 3 a 4 godziną popołudniu w Wielunicach w Starostwie Przemyskiem, powiecie Niżankowickim przez wezbraną rzekę Wiar c. k. Żandarmów w tej rzece utonął, lub też o okolicznościach jego śmierci towarzyszących jaką wiadomość mają, by o tem tutejszemu sądowi obwodowemu jakoteż ustanowionemu kuratorowi dla tegoż nieobecnego adwokatowi Dr. Smutnemu w Przemyślu w terminie 3 miesięcznym od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu donieśli.

Przemyśl 3 lutego 1881.

(1424 2—3) **Edykt.**

L. 6115. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie ogłasza niniejszem, że przy ogólnem zgromadzeniu spółki magazynowej szewskiej w Stanisławowie dnia 9 maja 1880 uchwalono likwidacyę a przeto zwinięcie spółki i oraz wybrano jako likwidatorów Dyrektorów banku zaliczkowego pana Wincentego Majewskiego, Rudolfa Jastrzębskiego i Józefa Urbana, którzy podpisywać będą firmę: spółka magazynowa szewska w Stanisławowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką w likwidacyi: W. Majewski, R. Jastrzębski, I. Urban.

Wzywa się przeto wierzycieli wymienionej spółki, aby wszelkie do tejże pretensye swoje w stowarzyszeniu zgłosili.

Stanisławów 2 czerwca 1880.

(1978 2—3) **Kundmachung.**

Zl. 567. Von Seitem des k, k. Bezirks-Gerichtes in Wiśniowczyk wird hiemit bekanut gemacht, daß zur Hereinbringung der vom Moses Hersch zw. N. Margules und Mates Adler als Rechtsnehmer der Julia Sochacka wider Titus Sochacki ersiegten Forderung von 535 fl. 7 kr ö. W. s. n. G. die Exekutive öffentliche Feilbietung der in Zerwanica sub. Cons 87 rep 15—150 gelegenen schuldnerischen Realität in drei Terminen d. i. am 22 März 1881, 21 April 1881 und 20 Mai 1881 jedesmal um 10 Uhr Vormittags im hiesigen Gerichte vorgenommen werden wird.

Der Ausrufungspreis ist 610 fl. ö. w. und Wadium beträgt 10%.

Die übrigen Lizitationsbedingniße können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Wiśniowczyk am 13 Februar 1881.

(1823 2—3) **Edykt.**

L. 2696. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu, otwierając konkurs nad majątkiem na wszelki ruchomy, gdziekolwiek znajdujący się i na cały nieruchomy w krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązująca znajdujący się majątek Józefa Apisdorfa nieprotokołowanego kupca w Jaworowie i mianuje c. k. sędziego powiatowego p. Augusta Schmidta komisarzem konkursowym z poleceniem, ażeby opieczętowanie i spisanie masy konkursowej natychmiast przedsięwziął i takową p. tymczasowemu zarządcy masy w zarząd oddał.

Tymczasowym zarządcą masy konkursowej mianuje się p. c. k. notaryusza Mikołaja Hołuba i wszystkich wierzycieli wzywa, ażeby ażeby na terminie dnia 21 marca 1881 o godzinie 10 rano z dowodami swych wierzytelności dla zatwierdzenia tymczasowego zarządcy masy i tegoż zastępcy. lub wyboru innego zastępcy masy i zarządcy tudzież wyboru wydziału wierzycieli wobec komisarza konkursowego się stawili.

Dla zgłoszenia wierzytelności do masy konkursowej wyznacza się termin do 15 kwietnia 1881, w którym terminie wszyscy, którzy do masy konkursowej żądania mają, wierzytelności swe, chociażby się nawet o nie spór już toczył w sądzie tutejszym, albo też w sądzie powiatowym w Jaworowie, a to tem pewniej zgłosić mają, ileże ich w razie przeciwnym skutki prawne ustawą konkursową zagrożone dosięgną.

Na terminie przez p. komisarza konkursowego c. k. sędziego powiatowego Schmidta wyznaczyć się mającym winni wierzycieli płynność zgłoszonych poprzednio wierzytelności oraz porządek, w którym do zaspokojenia przyjść mają wobec komisarza konkursowego wykazać.

Na tymże terminie wolno jest wierzycielom w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli inne osoby swego zaufania powołać.

Nakoniec podaje sąd do wiadomości, że dalsze ogłoszenia w tej sprawie konkursowej nastąpią przez dziennik urzędowy Gazety Lwowskiej.

Przemyśl 7 marca 1881.

(1771 2—3) **Edykt.**

L. 5952. C. k. sąd powiatowy w Kolbuszowy zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności Maryi Gewürz w kwocie 2000 zł. w. a. z pn. połowa realności w Kolbuszowy pod l. k. 4 położona Jakóba Kurza jak Tom I pag. 13 i 136 własna, w dniach 20 kwietnia, 25 maja i 22 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano w drodze egzekucyi w tutejszym sądzie sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 8266 zł. 33 ct.

Wadyum 826 zł. 6? ct. w. a.

Bliższe warunki w registraturze tutejszego sądu przejrzeć można.

Kolbuszowa dnia 26 listopada 1880.

(1719 2—3) **Edykt.**

L. 4386. Celem zaspokojenia należytości Lwowskiego zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 300 zł. w. a. odbędzie się w dniach 22 kwietnia, 20 maja i 17 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 73 subr 16 w Brzuzie stad. położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika Wawrzyńca Burszty własnej.

Cena wywołania 1267 zł. w. a.

Wadyum 126 zł wynosi.

Łańcut 12 grudnia 1880.

(1820 2—3) **Edykt.**

L 5664. C. k. sąd powiatowy w Obertynie podaje do wiadomości, że celem wydobycia zaległych 16 rat à 6 zł. i 3 zł. w. a. z odsetkami po 10 pr. odbędzie się publiczna sprzedaż real. pod l. C. 19 w Bałahorówce leżąca, a do dłużnika Iwana Kornuta należącej na rzecz c. k. uprz. galic. zakładu kredytowego włościańskiego, wyznaczające termin na dzień 26 kwietnia 1881, na 31 maja i na dzień 2 lipca 1881 każdym razem o godzinie 9 z rana w budynku sądowym z tem, że ta realność przy pierwszym i drugim terminie za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej na 300 zł. oznaczonej sprzedaną zostanie.

Bliższe szczegóły sprzedaży tej realności i warunki licytacyjne mogą chęć kupienia mające w tusądowej registraturze przejrzeć.

O czem się strony interesowane zawiadamia

C. k. sąd powiatowy.

Obertyn dnia 17 stycznia 1881.

(1970 2—3) **Edykt.**

L 6433. C. k. sąd powiatowy w Kopyczyńcach zawiadamia, że na zaspokojenie wierzytelności w kwocie 50 zł. a. w. z pn. publiczna sprzedaż połowy realności pod lk. 321 w Kopyczyńcach, dłużnika Wasyla Samborskiego własnej, dnia 23 marca, 28 kwietnia i 1 czerwca 1881 o 9 godzinie przed południem, przedsięwziętą zostanie, że realność ta w dwóch pierwszych terminach tylko za lub nad cenę szacunkową 235 zł a. w. na trzecim zaś terminie i poniżej tejże sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 24 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

Kopyczyńce, 28 grudnia 1880.

(1973 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 4022. Dnia 30 marca, tudzież dnia 27 kwietnia i na dniu 18 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 z rana sprzedaną zostanie w sądzie tutejszym w drodze przymusowej przez publiczną licytacyę łąka Karpów ogród zwana z dwoma kawałkami pola, tudzież pole orne też Karpów ogród zwane pod l. 19 w Mostach wielkich na przedmieściu lwowskim położone, ciała tabularnego niestanowiące, dłużnika Petra Kmyty własne, celem wydobycia przymusowej Israelowi Grünwald kwoty 89 zł. a. w. z pn.

Cena szacunkowa wynosi 100 zł. w. a.

Wadyym 10 zł. w. a.

Warunki licytacyjne może chęć kupienia mający przejrzeć w registraturze sądu tutejszego.

C. k. sąd powiatowy.

Mosty wielkie 12 stycznia 1881.

(1416 2—3) **Edykt**

L. 4562. Cesarsko królewski sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomych z miejsca pobytu Franciszka Ksawerego Milieskiego i Krystynę Milieską że przeciw nim i Wincentemu Jabłońskiemu wniosła Kasa Oszczędności M. Krakowa pozew wekslowy de praes. 18 lutego 1881 l. 4562 o zapłatę 7000 zł. w załatwieniu którego polocono Franc. Ksaw. Milieskiemu do rąk kuratora adw. Lisowskiego, Krystynie Milieskiej do rąk kuratora adw. Leo i Wincentemu Jabłońskiemu do rąk własnych by zaskarżoną kwotę w przeciągu dni 3 pod rygorem egzekucyi wekslowej powodowej kasie Oszczędności M. Krakowa zapłacili lub w tymże czasie zarzuty do sądu wnieśli. Gdy miejsce pobytu pozwanych Franc. Ksaw. i Krystyny Milieskich nie jest wiadomem przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego Franc. Ksaw. Milieskiego adw. Lisowskiego za zastępstwem adw. Blatteisa zaś dla Krystyny Milieskiej adw. Leo z zastępstom adw. Wechslera na koszt i niebezpieczeństwo tychże pozwanych kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy o postępowaniu wekslowem przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym aby w zwyż oznaczonym czasie albo sami wnieśli możliwe zarzuty albo też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k sądowi donieśli w ogóle zaś, aby wszelkich możliwych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków 19 lutego 1881.

(1891 3—3) **Edykt.**

L. 6838. C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że na dniu 5 maja 1881 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym relicytacya realności pod l. 754 2/4 we Lwowie przedtem Józefa Maison własnej — przy pierwszej licytacyi przez Simona Jungwirtha nabytej, ciało tabularne stanowiącej, w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. galic. banku hipotecznego przeciw Józefowi Maison o zapłacenie 3 rat po 55 zł. z pn. i reszty kapitału 1057 zł. 44 ct. z pn.

Cena wywołania 2500 zł., wadyum 125 zł.

Resztę warunków i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w t. s registraturze.

O tem zawiadamia sąd wszystkich interesowanych: niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Maisona przez kuratora niniejszem w osobie adwokata dra Rebego z substytucyą adwokata dra Krówczyńskiego, tudzież Jerzego Canzien niewiadomego z miejsca pobytu i tych wierzycieli, którzyby dopiero po dniu 20 czerwca 1880 do tabuli weszli, lub którymby uchwała niniejsza doręczoną być nie mogła — do rąk kuratora równocześnie w osobie adwokata dra Moszyńskiego z substytucyą adwokata dra Żukotyńskiego ustanowionego, jakoteż niniejszym edyktem.

Lwów, 26 lutego 1881.

(1900 3—3) **Edikt.**

Z. 6757. Vom k. k. st. deleg. Bezirksgerichte S. I. in Lemberg wird hiemit dem abwesenden und dem Wohnorte nach unbekannten Friz Reinhardt Direktor des deutschen Theaters in Lemberg bekannt gegeben, daß Jakob B Sokal wieder Hermann Starke und Ihn eine Klage de praes. 11 Februar 1881 Z. 6757 wegen Aufhebung des Bestandvertrages ddo 12 September 1880 s. N. G. bei diesem Gerichte überreicht hat, daß in Folge dessen die Tagfahrt zur summarischen Verhandlung auf den 16 März 1881 um 4 Uhr Nachmittags anberaumt wurde, und daß für Ihn auf seine Umkosten und Gefahr Herr Adw. Dr. Stand zum Curator und Hr. Adw. Goldberg zu dessen Vertretter bestellt wurde. Es wird daher der Mitbelangte Friz Reinhardt hiemit angewiesen bei dem obenwähnten Termine entweder persönlich zu erscheinen oder sich einen anderen Sachwalter zu wählen und denselben dem Gerichte nahmhaft zu machen, oder endlich dem bestellten Curator alle seine Verteidigungsmittel beizuschaffen, widrigenfalls Er die nachteiligen Folgen sich selbst zu zuschreiben haben wird.

K. k. Landesgerichtsrath

Lemberg am 15 Februar 1881.

(1907 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 6176. C. k. sąd powiatowy w Brzozowie w sprawie egzekucyjnej Naftalego Liebera przeciw Samuelowi i Breindli Reich pto 200 złr. i 100 złr. w. a. z pn. ogłasza, że w dniach 30 marca, 4 maja i 8 czerwca 1881 zawsze o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszem zabudowaniu sądowem licytacyjna sprzedaż 2/3 części i realności pod l. k. 130 i 1/3 części realności pod l. k. 131 w Brzozowie położonych.

Wadyum wynosi 100 złr.

Wymienione wyżej części wspomnionych realności zostaną w powyższych trzech terminach sprzedane tylko za cenę, któraby dorównywała sumie wszystkich długów intabulowanych lub wyżej tej ceny.

Wyciąg tabularny wspomnionych realności, akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna z jakiegokolwiekbądź powodu niemogła być doręczoną, jakoteż dla tych którzy po dniu 31 maja 1880 do hipoteki sprzedać się mających części realności prawa nabyli, ustanawia się kuratora w osobie c. k. Notaryusza Tomasza Witkiewicza w Brzozowie zamieszkałego.

Brzozów dnia 4 stycznia 1881.

(1414 2—3) **Edykt.**

L. 8734. C. k. sąd powiatowy w Delatynie oznajmia niniejszem Jakiwowi Gontaruk, iż pod dniem 10 listopada 1879 l. 7954 uzyskał Mordko Gerstenhaber przeciw niemu egzekucyjne zastawnicze opisanie jego realności pod l. 96 w Sadzawce położonej, celem wydobycia sumy 23 zł. w. a. z pn.

Ponieważ miejsce pobytu Jakiwa Gontaruka nie jest wiadome, przeto dla zastępywania go, ustanawia sąd tutejszy kuratora w osobie Herscha Arzta i wzywa Jakiwa Gontaruka, ażeby w należytym czasie albo osobiście się zgłosił i o tem sądowi oznajmił inaczej sprawa powyższa z kuratorem ustanowionym, wedle obowiązujących w Galicyi ustaw. będzie przeprowadzona, a skutki zaniedbania sam sobie będzie musiał przypisać.

Delatyn dnia 29 grudnia 1880.

(1331) **Erkenntniße.**

Das k. k. Ministerium des Innern hat unter dem 13 Februar 1881, Z. 423 M. I., der in Preßburg erscheinenden Zeitschrift „Der Zeitgeist“ auf Grund des § 26 des Preßgesetzes den Postdebit für die im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder entzogen.

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 7 der Zeitschrift „Parlamentär“ ddo 13 Februar 1881, in dem Aufsatze unter dem Titel „Die Elemente des Wiederstandes“ das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien am 16 Februar 1881.

Weittenhiller m. p.

Pittinger m. p.

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 465, der Zeitschrift „Böse Zungen“ vom 12 Februar 1881 in dem darin unter der Rubrik „Salzburger Briefe“ enthaltenen Artikel am Schluße von „Eine sehr j cose . . .“ bis „. . . nicht Unrecht hatten“ das Vergehen nach §. 516 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien am 16 Februar 1881.

Weittenhiller m. p.

Pittinger m. p.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Graz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntniße vom 4 Februar 1881, Z. 2275, die Weiterverbreitung der in Budapest erscheinenden Zeitschrift „Der Osten“ Nr. 1 vom Jahre 1881 wegen der Artikel „Das Bauern-Proletariat“ nach § 305 St. G., dann wegen des Artikels „Zur Arbeiterbewegung“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Eger hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntniße vom 5 Februar 1881, Z. 1021, die Weiterverbreitung der „Egerer Zeitung“ Nr. 10 vom 2ten Februar 1881 wegen des Artikels „Oesterreich. Parlamentarisches“ nach den §§ 491 und 493 u. Art. V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862 verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Znaim hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntniße vom 8 Febrnar 1881 Zl. 910, die Weiterverbreitung der Druckschrift „Wie der Peter Zapfelhuber aus Penzing die Specialdemokraten aufsucht. Druck von Alexander Czech in Ungarisch-Altenburg“ nach den §§ 300 und 302 St. G und Art III des Gesetzes vom 17ten Dezember 1862 verboten.

Das k. k. Oberlandesgericht in Zara hat über Beschwerde der k k. Staatsanwaltschaft gegen die Entscheidung des k k Landesgerichtes in Zara vom 14 Dezember 1880, Z. 4664, in Folge Beschlusses vom 10 Jänner 1881, Z. 57, Die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Srpski List“ Nr. 48 vom 26 November 8 Dezember 1880 wegen des Art. „Uzor osuds i posliedice“, dann wegen des Correspondenzartikels „U Trebinju, 8 Novembra“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntniße vom 26 Jänner 1880, Zl. 671/46, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „L'Alba“ Nr. 12 vom 22 Jänner 1881 wegen der Artikel „Che cosa vogliono gli operaj?“ und „Forza e diritto“ nach nach § 65 a St. G. verboten.

(1917 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 80. W celu stałego obsadzenia poniżej wymienionych posad nauczycielskich w Sanockim okręgu szkolnym rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do 20 kwietnia b. r. a mianowicie:

Przy szkołach 1 klas. etat. z płacą 300 zł. i wolnem pomieszkaniem.

1 w Bachórzu, 2 Bachórcu, 3 Dylągowej, 4 Bazanówce, 5 Grabownicy, 6 Hłudnej, 7 Humniskach, 8 Ruskiej wsi, 9 Trześniowie, 10 Klimkówce, 11 Nowosielcach, 12 Odrzechowej, 13 Wisłoku wiel. 14 Baligrodzie Trepczy. Przy szkołach filialnych z płacą 250 zł. i wolnem pomieszkaniem: 16 w Bukowie, 17 Laskówce, 18 Orzechówce, 19 Malinówce, 20 Niebocku, 21 Pawłokomie, 22 Temeszowie, 23 Ulanicy, 24 Wydrnie, 25 Bziance, 26 Falejówce, 27 Malczy, 28 Zawadce rymanows; tudzież posada nauczyciela młodszego przy szkole 2 klasowej: 29 w Zarszynie, 30 w Dubiecku z płacą 300 zł.

W szkołach pod 6, 8, 11, 12, 13, 14, 15, 21, 28, potrzebna jest kwalifikacya z języka ruskiego.

Kandydaci lub kandydatki, ubiegający się o którąkolwiek z tych posad, mają wnieść podania należycie ostemplowane i w potrzebne dokumenta opatrzone, mianowicie wykaz lat służby, przez zwierzchność gminną co do pobranych płac potwierdzony, i tabelę kwalifikacyjną za pośrednictwem swych władz przełożonych do c. k. Rady szkol. okręg. w Sanoku w terminie powyżej oznaczonym.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Sanoku 2 marca 1881.

(1944 3—3) **Edykt.**

L. 5101. C. k. sąd powiatowy w Kutach podaje do wiadomości publicznej, że na dniu 27 kwietnia, 27 maja, i 30 czerwca 1881, każdym razem o godz. 10 rano, odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 384 w Kobakach położonej, niestanowiącej ciała tabularnego, należącej do Danyły i Maryi Hrehoricków i na 180 zł. w. a. sądownie oszacowanej w celu zaspokojenia pretensyi 50 zł. w. a z pn.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą w tutejszosądowej registraturze.

Kuty dnia 7 września 1880.

(1622 3—3) **Edykt.**

L. 14049. Sokalski c. k. sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności Chesny Maruszczak w ilości 28 zł. w. a. z pn. przymusowy jawny przetarg należącej do dłużnika Stefana Korykory realności pod l. spis. 100 w Sokalu na dniu 5 kwietnia, 9 maja, i 14 czerwca 1881 zawsze od godziny 10 przed południem w gmachu sądowym.

Poręczne 30 zł. w. a.

W pierwszym i drugim terminie nabyć można realność tę tylko za cenę wyższą lub niższą od ceny szacunkowej, w trzecim zaś nawet poniżej ceny tej.

Protokoły zastawniczego opisania i ocenienia sprzedać się mającej realności, tudzież warunki przetargu przejrzeć można w registraturze sądu tegoż.

Sokal dnia 10 stycznia 1881.

(1949 3—3) **Edykt.**

L. 55841. C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Jakóba Madfesa w kwocie 1100 złr. w. a. wraz z 24 prc. procentami i 12 prc. odsetkami zwłoki od dnia 6 lipca 1875 bieżącemi tudzież kosztami w kwotach 7 złr. 50 ct. 30 złr. 45 ct., 30 złr, 15 złr. 75 ct. i 15 złr. 96 ct. w. a. odbędzie się na dniu 4 kwietnia, 5 maja i 9 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem w sali rozpraw sądu tutejszego przymusowa publiczna sprzedaż należących ciał tabularnych we Lwowie położonych, tej pretensyi za hipotekę służących a mianowicie:

1) części realności pod l. 476 $^2/_4$ wedle Dom. 100 p. 347 n. 5 haer. Alojzego Gigel, Maryanny Gigel, Maryi Gigel, zamężnej Skrzyszowskiej i Karoliny Gigel zam. Leblang własnej,

2) realności pod l. 479 $^2/_4$ wedle Dom. 194 pag. 290 n 16 on. tejże pretensyi za hipotekę służącej,

3) części realności pod l. 496 $^2/_4$ wedle Dom. 34 p. 37 n. 4 haer. do Józefy Słoboda zamężnej Gigel należącej i

4) realności pod l 750 $^1/_4$ wedle Dom. 138 p. 386 n. 7 haer. do Franciszka Skrzyszowskiego należącej

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa części realności pod l. 476 $^2/_4$ w kwocie 1490 złr. 30 ct. w. a., całej realności pod l. 479 $^2/_4$ w kwocie 3061 zł 40 ct. w. a. części realności pod l 496 $^1/_4$ w kwocie 1230 złr. 80 ct. w. a. i całej realności pod l. 750 $^1/_4$ w kwocie 1741 złr. 90 ct. w. a. i odbędzie się licytacya osobno co do przedmiotu.

2) Licytacya odbędzie się przy trzech terminach, a mianowicie przy pierwszym i drugim za cenę szacunkową lub wyżej tejże, przy trzecim zaś także niżej ceny szacunkowej jednakowoż tylko za taką cenę, któraby wyrównała wszystkim zahipotekowanym wierzytelnościom.

3) Każdy chęć kupienia mający winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum 5 prc (pięć procent) ceny szacunkowej przedmiotu nabyć się mającego.

Gdyby w mowie będące realności lub części realności na pierwszych dwóch terminach nie zostały sprzedane za lub powyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś terminie za cenę wystarczającą na zaspokojenie wszystkich na powyższych realnościach lub częściach realności intabulowanych wierzycieli natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych wyznacza się termin na dzień 14 czerwca 1881 godzinę 10 przed południem, na który wszystkich wierzycieli z tą uwagą się wzywa, że niestawający uważani będą za przystępujących do większości głosujących obecnych wierzycieli.

O tej licytacyi zawiadamia się z życia i miejsca pobytu niewiadomych Mendla Noschkes, Józefa Piątkiewicza i Feliksa Niedzielskiego, lub w razie ich śmierci niewiadomych ich spadkobierców i prawonabywców, tudzież niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców Alberta Majdesiewicza, Benedykta Adama Tomickiego i Reginę Majdesiewiczową jakoteż wszystkich tych którymby uchwała licytacyjna i dalsze uchwały wcale nie albo nie dość wcześnie doręczone być nie mogły, albo którzyby po dniu 14 kwietnia 1880 do Tabuli weszli przez adwokata p. Dr. Kuczkiewicza jako substytuta zmarłego kuratora p. Dr. Skałkowskiego.

Lwów dnia 19 lutego 1881.

(1292 3—3) **Edykt.**

L. 7345 C. k. sąd powiatowy w Łańcucie wiadomo czyni, że na dniu 25 sierpnia 1878 zmarła w Łańcucie Agnieszka Wilczkowa z pozostawieniem kodycylarnego rozporządzenia ostatniej woli w którym na rzecz swej familii legat z swych wierzytelności uczyniła. Ponieważ taż w tem rozporządzeniu ostatniej woli nie wszystkich członków swej familii wymieniła a ci sądowi, jakoteż i ustawą powołani do tego spadku spadkobiercy ani z życia ani z miejsca pobytu wiadomymi nie są, przeto c. k. sąd powiatowy wzywa wszystkich, którzyby zamierzali z jakiego bądź tutułu prawnego rościć sobie prawo do spadku żeby w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego licząc zgłosili się z prawami swojemi do tego sądu i wnieśli oświadczenie do spadku w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego tymczasem Jan Cebulak ustanowiony został za kuratora, pertraktowany i przyznany zostanie tym, którzy się oświadczyli za dziedziców i tytuł swego prawa dziedziczenia wykazali część zaś spadku nieprzyjęta, lub jeżeli się nikt nie zgłosi do niego cały spadek przez Rząd jako bezdziedziczny ściągniętym będzie.

Łańcut 2 stycznia 1880.

(1926 3—3) **Konkurs**

L. 552. celem obsadzenia opróżnionej przy tut. c. k. sądzie obwodowym posady prowadzącego księgi gruntowe w X randze.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swoje podania do Prezydyum tut. c. k. sądu obwodowego w przeciągu 14 dni od trzeciego ogłoszenia niniejszego konkursu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

W Rzeszowie, 10 marca 1881.

(1937 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 10675. C. k. sąd powiatowy w Limanowy podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej dr. Leona Bersona przeciw Maciejowi Pogorzelskiemu celem zaspokojenia pretensyi wywalczonej w kwocie 110 zł. a. w. odbędzie się w tym sądzie publiczna sprzedaż przymusowa realności pod lk. 26 w Kupnowie położonej, Macieja Pogorzelskiego własnej, protokołem z dnia 23 lipca 1877 l. 5201 zastawniczo opisanej, a następnie ocenionej pod następującemi warunkami:

1. Do przedsięwzięcia tej sprzedaży wyznacza się 3 terminy, mianowicie na dzień 11 kwietnia, 23 maja i 13 czerwca 1881 każdym razem o godz. 10 przed południem w gmachu sądowym.

2. Przy pierwszych dwóch terminach realność ta tylko wyżej, na trzecim zaś terminie także i za a nawet niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu za gotową zapłatę sprzedaną zostanie.

3. Za cenę wywoławczą tej realności ustanawia się cenę szacunkową tejże w kwocie 2150 zł w. w.

4. Chęć kupienia mający złożyć winien do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum $^1/_{10}$ część ceny szacunkowej w okrągłej sumie 215 zł. gotówką lub papierami wartościowemi prawnie bezpieczeństwo pupilarne dającemi według ostatniego kursu, jednakże nigdy wyżej ceny nominalnej obliczonemi.

5. Akt zastawnego opisania i ocenienia tej realności może być w tut. sądzie przejrzanym lub odpisanym, a o wysokości podatków i ciężarów gruntowych można się przekonać w c. k. urzędzie podatkowym w Limanowy i w urzędzie gminnym w Kupnowie.

Resztę warunków licytacyjnych w registraturze tutejszej przejrzeć lub odpisać można.

O tem zawiadamia się obydwie strony wierzycieli na realności tej ubezpieczonych, a tych, którymby niniejsza uchwała licytacyjna doręczoną nie została, lub którzyby dopiero po dniu 23 lipca 1877 prawo zastawu na realności tej uzyskali przez kuratora w osobie p. Franciszka Grossa ustanowionego.

C. k. sąd powiatowy.

Limanowa, 14 lutego 1881.

(1923 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4383. W dniach 28 marca, 28 kwietnia i 30 maja 1881 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 124 subrep. 27 w Hołyniu położonej, dłużników Piotra i Semka Cymbały własnej, w tut. c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włość. na zaspokojenie sumy 196 zł. 98 zł. i 50 zł. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 700 zł. jest ceną wywołania.

Wadyum wynosi 10 prc.

Resztę warunków w tut. registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy.

Rożniatów, 29 listopada 1880.

(1924 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4518. W dniach 28 marca, 28 kwietnia i 30 maja 1881 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 3 stary 146 nowy subrep 157—166 w Strutynie wyżnym położonej, dłużników Iwana i Maruni Gasiewiczów własnej. w tut. c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredyt, włościańskiego na zaspokojenie sumy 227 zł. 95 ct. w. a z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 700 zł. jest ceną wywołania.

Wadyum wynosi 10 prc.

Resztę warunków w tut. registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy.

Różniatów, 24 grudnia 1881.

(1935 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 177. C. k. sąd powiatowy rozpisuje przymusową sprzedaż realności lk. 59 w Brzeżawej położonej, ciała tabularnego niestanowiącej w dniach 30 marca, 27 kwietnia i 1 czerwca 1881 celem zaspokojenia należytości Szyji Leiby Mörzla przeciw Hryciowi Mandruszczakowi, czyli Baudry w kwocie 30 zł. z pn.

Cena wywołania 78 zł.

Zakład 7 zł. 80 ct.

Na trzecim terminie realność ta i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki do przejrzenia w sądzie.

Bircza, 18 lutego 1881.

(1930 —3) **Edykt.**

L. 4544. Dnia 29 marca, 28 kwietnia i 30 maja 1881 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności pod nr. 62 w Łozowie, ciała tabularnego niestanowiącej, Andrucha i Julii Rudyków własnej, na zaspokojenie pretensyj Peisacha Kornberga w kwocie 110 zł. a. w. z pn.

Zakład 130 zł. a. w. w gotówce.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądu.

C. k. sąd powiatowy.

Nowesioło, 30 grudnia 1880.

(1491 3—3) **Edykt.**

L. 6321. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że in rea konkursowa Towarzystwa kredytowego miejskiego we Lwowie przeciw Emilowi Weissweilerowi pod dniem 10 grudnia 1880 l. 55501 pozew o polecenie wywodu prawnego zgłoszonych do tej masy pretensyj pod rygorem wiecznego milczenia wniesła, a ponieważ miejsce pobytu pozwanego Emila Weissweilera sądowi wiadomem nie jest, zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania i na jego koszt i szkodę, tutejszego adwokata Dr. Malischa z substytucyą adw. Dr. Schrenzla kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej, przeprowadzona będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanego, aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów dnia 13 lutego 1881.

(1443 3—3) **Edykt.**

L. 5439. C. k. sąd krajowy we Lwowie z powodu przedsięwziętej przymusowej publicznej sprzedaży realności pod l. 183 $^3/_4$ we Lwowie położonej t. s. uchwałą z dnia 20 listopada 1880 l. 50286 zatwierdzonej w sprawie egzekucyjnej gal. kasy oszczędności we Lwowie przeciw Hermanowi i Breindli Bernfeldom i innym o 1550 zł. 21 ct. z pn. ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu współdłużnika Jośla Steigera adwokata Dr. Bielinskiego kuratorem a jego zastępcą adw. Dr. Stromengera i doręczając powyższą, jakoteż uchwałę z dnia 20 listopada 1880 l. 50379 mianowanemu kuratorowi służących do strzeżenia swych praw środków dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wynikłe następstwa sam sobie przypisze.

Lwów dnia 5 lutego 1881.

(1922 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4381. W dniach 28 marca, 28 kwietnia i 30 maja 1881 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. kons. 104 subrep. 202 w Hołyniu położonej dłużniczki Stefana Kinaszczuka własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 45 zł. 76 ct. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 100 zł. jest ceną wywołania.

Wadyum wynosi 10 pr.

Resztę warunków w tutejszej registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy.

Rożniatów dnia 20 grudnia 1880.

(1931 3—3) **Edykt.**

L. 3694. C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Bartłomieja Prochownika 600 złr. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie realność Józefa Żelichowskiego wedle wykazu hipotecznego l. 501 gminy katastralnej Skawina, ciało tabularne stanowiąca na jednym terminie dnia 7 kwietnia 1881 o godzinie 10 rano w biurze sędziego powiatowego w Skawinie.

Cena wywołania 1760 zł.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Skawina 30 stycznia 1881.

(1938 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 10675. C. k. sąd powiatowy z Limanowy podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Dr. Leona Bersona, celem zaspokojenia pretensyi wywalczonej w kwocie 110 zł w. a. odbędzie się w tym sądzie publiczna sprzedaż przymusowa realności pod l. k. 26 w Kupnowie położonej Macieja Pogorzelskiego własnej protokołem z dnia 23 lipca 1877 l. 5201 zastawniczo opisanej, a następnie ocenionej pod następującemi warunkami:

1. Do przedsięwzięcia tej sprzedaży wyznacza się trzy termina mianowicie: na dzień 11 kwietnia, 23 maja i 13 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem w gmachu sądowym.

2. Przy pierwszych dwóch terminach realność ta tylko wyżej, na trzecim zaś terminie także i za, a nawet i niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu za gotową zapłatę sprzedaną zostanie.

3. Za cenę wywoławczą tej realności ustanawia się cenę szacunkową tejże w kwocie 2150 zł. w. a.

4. Chęć kupienia mający złożyć winien do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum 1/10 część ceny szacunkowej w okrągłej sumie 215 zł. gotówką lub papierami wartościowemi prawnie bezpieczeństwo pupilarne dającemi, według ostatniego kursu jednakże nigdy wyżej ceny nominalnej obliczonej.

5. Akt zastawnego opisania i ocenienia tej realności może być w tutejszym sądzie przejrzanym lub odpisanym, a o wysokości dodatków i ciężarów gruntowych można się przekonać w c. k. urzędzie podatkowym z Limanowy i w urzędzie gminnym w Rupnowie.

Resztę warunków licytacyjnych w registraturze tutejsze przejrzeć lub odpisać można.

O tem zawiadamia się obydwie strony wierzycieli na realności tej ubezpieczonych, a tych, którymby niniejsza uchwała licytacyjna doręczona nie została. lub którzyby dopiero po dniu 23 lipca 1877 prawo zastawu na realności tej uzyskali, przez kuratora w osobie p. Franciszka Grossa ustanowionego.

C. k. sąd powiatowy.

Limanowa 14 lutego 1881.

(1752 3—3) **Edykt.**

L. 327. C. k. sąd powiatowy w Kolbuszowy zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności Kelmana Kleina w kwocie 116 zł. w. a. z pn. z procentem po 6% od dnia 2 kwietnia 1876 realność w Kolbuszowy pod l. k. 263 położona, Jakóba Rubina własna, ciała tabularnego niestanowiąca w dniach 18 kwietnia, 18 maja, i 15 czerwca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano w drodze egzekucyi w tutejszym sądzie sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 600 zł. wadyum 60 zł.

Bliższe warunki w registraturze tutejszego sądu przejrzeć można.

Kolbuszowa dnia 10 lutego 1881.

(Ciąg dalszy.) (1529)

W Y K A Z

sum czystego dochodu każdej gminy, każdego dystryktu klasyfikacyjnego, każdego powiatu szacunkowego i całego kraju na podstawie operatów sprostowanych w skutek ostatecznych uchwał centralnej komisyi dla regulacyi podatku gruntowego.

Liczba porządkowa	Powiat szacunkowy	Dystrykt klasyfikacyjny	Gmina	Suma czystego dochodu: poszczególnienie zł.	ct.	razem zł.	ct.	Uwaga
1	Tłumacz	Pierwszy	Bobrowniki	2238	44			
2			Bohorodyczyn	5042	98			
3			Bortniki	6852	88			
4			Bratyszów	4221	38			
5			Bukowna	2810	98			
6			Chocimierz	13187	96			
7			Delawa	3985	—			
8			Delina	3805	29			
9			Dołhe	4493	—			
10			Grabicz	1605	66			
11			Gruszka	9124	56			
12			Horyhłady	5975	83			
13			Hostów	8678	85			
14			Hryniowce	7949	—			
15			Jezierzany	8492	30			
16			Kłubowce	3970	28			
17			Kolińce	4788	8			
18			Komarówka	2433	33			
19			Koralówka	5193	92			
20			Kotyska	5851	74			
21			Ladzkie	4615	54			
22			Łokutki	6288	29			
23			Miłowanie	3337	9			
24			Nadorożna	4721	26			
25			Niżniów	20094	98			
26			Nowosiółka	1686	11			
27			Okniany	3551	71			
28			Olesza	11293	76			
29			Oleszów	3255	5			
30			Olszanica	4739	1			
31			Ostrynia	5665	88			
32			Pałahicze	8223	63			
33			Petryłów	9317	97			
34			Przybyłów	3587	14			
35			Puźniki	6425	51			
36			Rożniów	5586	73			
37			Strychańce	4494	46			
38			Targowica polna	4060	83			
39			Tarnowica polna	8449	83			
40			Tłumacz (miasteczko)	10965	65			
41			Trościaniec	5678	86			
42			Uście zielone miastecz.	15100	9			
43			Zakrzewce	1872	73	258713	57	
1	Tłumacz	Drugi	Babianka	449	71			
2			Bratkowce	3132	90			
3			Chomiakówka	1911	32			
4			Czarnolesce	4891	28			
5			Krzywotuły nowe	7971	26			
6			Łackie od Tyśmienica	5322	29			
7			Markowa	3153	33			
8			Ottynia	8183	70			
9			Podpieczary	6872	60			
10			Pohonia	338	76			
11			Przenieczniki	4667	35			
12			Słobódka	2600	4			
13			Tyśmienica	14341	51			
14			Winogród	2398	29			
15			Worona	3557	56	69741	90	
1	Trembowla	Jedyny	Bernadówka	1930	99			
2			Boryczówka	2988	24			
3			Brykula nowa	5187	69			
4			Brykula stara	7029	72			
5			Chmielówka	10917	35			
6			Darachów	20061	52			
7			Dereniówka	7697	98			
8			Dołhe	9077	74			
9			Hleszczawa	13795	80			
10			Janów (miasteczko)	10182	56			
11			Iławcze	14954	64			
12			Kobyłowłoki z miejs. Papiernia	17345	27			
13			Krowinka	6785	27			
14			Leszniów	21359	75			
15			Młyniska	4884	39			
16			Mogielnica	26953	75			
17			Nałuże	22[illegible]1	43			
18			Ostrowczyk	3893	8			
19			Plebanówka	11807	46			
20			Podhajczyki	10983	74			
21			Romanówka	11378	1			
22			Rozdwiany	9703	93			
23			Semenów	13544	47			
24			Słobudka i Olendry	7047	35			
25			Słobudka i Zniesienie	4593	4			
26			Strussów	16193	50			
27			Tiutków	4693	5			
28			Trembowla (miasto)	25962	65			
29			Warwaryńce	5748	81			
30			Wolica	2767	29			
31			Załawie	4530	48			
32			Zaścinocze	3705	71			
33			Zazdrość	13787	61			
34			Zieleńce	2661	22			
35			Żabów	6469	37	342914	86	
1	Zaleszczyki	Jedyny	Angielówka	2242	34			
2			Bedrykowce	11123	72			
3			Beremiany	9116	63			
4			Bilcze	21710	44			
5			Błyszczanka	4648	14			
6			Burakówka	15783	48			
7			Capowce	10855	88			
8			Chartanowce	4583	21			
9			Chmielowa	2759	22			
10			Chudiowce	3356	43			
11			Czerwonogród	869	46			
12			Dobrowlany	6931	5			
13			Drohiczówka	6541	5			
14			Dupliska	6714	5			
15			Dzwiniacz	11383	99			
16			Gródek	6694	38			
17			Hinkowce	3584	72			
18			Holihrady	2839	38			
19			Hołowczyńce	9303	96			
20			Juriampol	3822	50			
21			Iwanie	8180	67			
22			Kapuścińce	4605	92			
23			Korolówka	3131	35			
24			Kasperowce	7662	80			
25			Kołodrubka	12755	67			
26			Korolówka	11226	75			
27			Kościelniki	2863	45			
28			Kułakowce	6481	69			
29			Latacz	5776	59			
30			Lesieczniki	6321	55			
31			Lisowce	13766	92			
32			Mielowce	9581	25			
33			Muszkarów	2208	20			
34			Myszków	5688	70			
35			Nagórzany	8827	24			
36			Nowosiółka kostiukowa	12869	71			
37			Nyrków	15530	70			
38			Oleksińce	8492	86			
39			Piszczarna	2244	3			
40			Popowce	10003	75			
41			Rożanówka	7994	43			
42			Sadki	6939	18			
43			Sinków	11466	4			
44			Skowiatyn	6222	33			
45			Słobódka obok Koszyłówki	7531	0			
46			Świerzkowce	3643	13			
47			Szczytowce	5080	14			
48			Szerszeniowce	9072	59			
49			Szuparka	13783	95			
50			Szutromińce	5744	33			
51			Szypowce	6701	17			
52			Szyszkowce	4388	60			
53			Teklówka	2454	19			
54			Tłuste (miasteczko)	11490	49			
55			Tłuste stare	2815	87			
56			Torskie	17766	76			
57			Ubrynkowce	12381	38			
58			Uścieczko	10299	53			
59			Winiatyńce	9689	79			
60			Worwolińce	9225	29			
61			Zaleszczyki stare	5834	95			
62			Zaleszczyki (miasto)	429	66			
63			Zazulińce	6781	67			
64			Żeżawa	6511	10	486712	20	
1	Zbaraż	Pierwszy	Bazarzyńce	5694	60			
2			Berezowica mała	4956	93			
3			Bogdanówka	14867	68			
4			Czernichowce	16725	72			
5			Czumale	2239	10			
6			Dobromirka	10582	64			
7			Dobrowody	9649	11			
8			Hłuboczek mały	1820	31			
9			Hnilice małe	7943	29			
10			Hnilice wielkie	14766	92			
11			Hołodki	7385	79			
12			Hołoszyńce	[illegible]945	84			
13			Hrycowce	4937	56			
14			Huszczanka	4252	3			
15			Jacowce	4899	20			
16			Iwanczany	4819	42			
17			Iwaszkowce	2354	92			
18			Kapuścińce	3145	70			
19			Klebanówka	13234	64			
20			Klimkowce	6058	51			
21			Kobyła	7496	78			
22			Korzyłówka	4155	25			
23			Koszlaki	20261	93			
24			Koziary	3709	2			
25			Krasnosielce	7329	87			
26			Kretowce	4161	11			
27			Kujdańce	11532	14			
28			Kurniki	2459	90			
29			Lisieczyńce	8001	95			
30			Łożawka	5061	1			
31			Lubianki niżne	14778	55			
32			Lubianki wyżne	15840	32			
33			Medyn	10106	34			

Liczba porządkowa	Powiat szacunkowy	Dystrykt klasyfikacyjny	Gmina	Suma czystego dochodu poszczególnienie zł.	ct.	razem zł.	ct.	Uwaga
34	Zbaraż	jedyny	Netreba	1540	82			
35			Nowiki	3537	10			
36			Nowesioło	4722	72			
37			Obodówka	2575	46			
38			Ochryniowce	6966	50			
39			Opryłowce	1861	92			
40			Patczyńce	3852	9			
41			Pieńkowce	3781	52			
42			Prosowce	2551	93			
43			Romanowce-sioło	7986	73			
44			Roznoszyńce	3749	19			
45			Sieniachówka	3325	33			
46			Sieniawa	12198	34			
47			Skoryki	11205	27			
48			Stryjówka	27003	31			
49			Suchowce	5953	43			
50			Szełpaki	5484	67			
51			Szyły	10404	11			
52			Tarasówka	4541	56			
53			Terpilówka	8614	56			
54			Toki	19693	99			
55			Wałachówka	1992	54			
56			Worobijówka	5676	23			
57			Załuże	8340	13			
58			Zarubińce	4339	48			
59			Zarudenko	1264	2			
60			Zarudzie	4845	20			
61			Zbaraż miasto	14538	12			
62			Zbaraż stary	4651	90	455339	35	
1	Złoczów	pierwszy	Bałuczyn	8197	61			
2			Bełzec	9680	91			
3			Bezbrudy	5661	51			
4			Białykamień I. część	1144	90			
5			Białykamień II. część	2674	68			
6			Bieniów	1549	66			
7			Bortków	10513	34			
8			Bużek	3782	62			
9			Chwałów	1046	32			
10			Chyłczyce	5274	57			
11			Czermuszuia	5056	75			
12			Firlejówka I część	4940	28			
13			Firlejówka II. część	1266	36			
14			Gołogórki	1216	6			
15			Horodyłów	2285	43			
16			Jasienowce	3263	59			
17			Jelechowce	2654	85			
18			Juśkowice	6172	82			
19			Kniaże	8316	32			
20			Krasne	6819	42			
21			Kutkorz	5815	16			
22			Lackie małe	4704	70			
23			Lackie wielkie	4234	51			
24			Mitulin	4279	62			
25			Nowosiółki	6870	30			
26			Olesko	10960	10			
27			Olszanica	9798	59			
28			Olszanka mała	3695	73			
29			Ostrowczyk polny	3772	91			
30			Petrycze	10471	1			
31			Poczapy	4387	85			
32			Podlesie	1275	56			
33			Rozważ	5381	51			
34			Scianka	2452	39			
35			Skniłów	4164	22			
36			Skwarzowa	10417	90			
37			Stronibaby	3992	1			
38			Trendowacz	3679	94			
39			Uciszków	3952	86			
40			Usznia	5828	43			
41			Zaborce	1316	15			
42			Zakomarże	2964	84			
43			Złoczów miasto	25861	4			
44			Żulice	4 08	54	237403	90	

Liczba porządkowa	Powiat szacunkowy	Dystrykt klasyfikacyjny	Gmina	Suma czystego dochodu poszczególnienie zł.	ct.	razem zł.	ct.	Uwaga
1	Złoczów	jedyny	Berymowce	2714	13			
2			Białkowce	3015	45			
3			Białogłowy	6455	16			
4			Białokiernice	2033	95			
5			Bogdanówka	3382	50			
6			Bohutyn	4077	35			
7			Bubszczany	1647	42			
8			Bzowica	4420	52			
9			Cecowa	3561	38			
10			Chmielowa	2200	55			
11			Chrabeczna	1637	60			
12			Czyżów	2221	34			
13			Daniłowce	3854	23			
14			Gołogóry (miasteczko)	6557	49			
15			Harbuzów	3462	85			
16			Hodów	7619	15			
17			Hukałowce	2310	36			
18			Huta werchobuska	1246	94			
19			Jackowce	6816	48			
20			Jarczowce	9335	43			
21			Jarosławice	3578	9			
22			Jezierna (miasteczko)	27766	29			
23			Iwaczów	1555	57			
24			Kabarowce	3884	62			
25			Kalne	2844	62			
26			Kołtów	4549	52			
27			Kondratów	927	74			
28			Koropiec	2848	69			
29			Korzyłów	3560	88			
30			Krasnosielce	1749	41			
31			Kropiwna	1191	85			
32			Kruhów	2215	47			
33			Kudobińce	2983	74			
34			Kudynowce	3448	61			
35			Łopuszany	2435	96			
36			Łuka	2248	83			
37			Machnowce	1518	22			
38			Manajów	4792	29			
39			Majdan	2538	83			
40			Meteniów	3438	52			
41			Młynowce	5949	72			
42			Moniłówka	2646	27			
43			Mszana	5841	24			
44			Nesterowce	5573	88			
45			Neterpińce	1936	95			
46			Nuszcze	2696	55			
47			Olejów	8021	52			
48			Opaki	1793	69			
49			Ostaszowce	4262	53			
50			Perepelniki	3121	55			
51			Pleśniany	2770	13			
52			Płuhów	6805	—			
53			Pobocz	3150	36			
54			Podhajczyki	3025	81			
55			Podhorce	8729	2			
56			Podlipie	4584	95			
57			Pomorzany (miasto)	12343	75			
58			Prysowce	4347	55			
59			Remizowce	6855	95			
60			Rozhadów	3562	60			
61			Ryków	3934	22			
62			Sasów (miasteczko)	6686	78			
63			Sławna	2329	93			
64			Snowicz	8207	42			
65			Strutyn	5404	15			
66			Torków	1973	15			
67			Toustogłowy	4216	32			
68			Trawotłoki	1357	95			
69			Trościaniec mały	4084	19			
70			Uhorce	1 63	97			
71			Urłów	3196	29			
72			Werchobuż	2499	23			
73			Wicin	4345	78			
74			Wołoskowce	2186	16			
75			Wołosówka	3259	71			
76			Żabin	2512	55			
77			Zalesie	3449	3			
78			Zarudzie (miasteczko)	7608	95			
79			Zarwanica	1124	30			
80			Zaszków	1303	22			
81			Zborów (miasteczko)	14197	25			
82			Żuków	3527	98	346815	68	

(1897 3—3) **Edykt.**

L. 8401. C. k. sąd powiatowy w Bursztynie ogłasza, że w sprawie Lejzora Najmen przeciw Mikołajowi Hekman pto. 13 zł. z pn. przeprowadzi się licytacyę realności niehipotecznej Nr. 100 w Bouszowie w dniach 4 kwietnia, 4 maja i 15 czerwca 1881 zawsze o godzinie 11 w sądzie a to przy pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 165 lub wyżej a na trzecim terminie i niżej ceny, oraz za złożeniem wadyum 16 zł. 50 ct.

Akt opisania i szacunku oraz inne warunki licytacyi można przeglądnąć w registraturze.

Bursztyn dnia 2 grudnia 1880

(1901 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 881. W skutek decyzyi c. k. sądu kraj. wyż. z 1 lutego 1881 l. 842 c. k. sąd obwodowy w Rzeszowie otwiera niniejszem w myśl §. 63 u. k. konkurs do ruchomego gdziekolwiek się znajdującego i do nieruchomego w krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 nr. 1 d. u. p. z r. 1869 obowiązuje, znajdującego się majątku Chajma Holloschützа, kupca w Rzeszowie — ustanawia komisarzem konkursowym ck. sekretarza rady p. Nowaka, a tymczasowym zarządcą masy p. dr. Alsa i wzywa wierzycieli, aby na się terminie dnia 23 marca 1881 o 9 rano w sądzie tut. przed wymienionym komisarzem konkursowym stawili z dokumentami ich pretensye uwierzytelniającemi celem postawienia wniosków względem zatwierdzenia dotychczasowego lub zamianowania nowego zarządcy masy i tegoż zastępcy, tudzież celem wyboru wydziału wierzycieli.

Dalej wzywa sąd tych, którzyby przeciw masie konkursowej Chajma Holloschützа jako wierzyciele wystąpić chcieli, aby swe pretensye nawet w tym razie jeżeli co do tychże spór jest w toku do 11 maja 1881 w sądzie tut. stosownie do przepisów ordynacyi konkursowej pod skutkami tą ordynacyą zagrożonemi zgłosili i takowe przy terminie likwidacyjnym, który się na 10 czerwca 1881 o 9 rano w sądzie tut. wyznacza, likwidacyi i oznaczeniu pierwszeństwa przed wyżej wzmiankowanym komisarzem konkursowym poddali.

Na ogólnym terminie likwidacyjnym przysłuża prawo stawającym wierzycielom, którzy swe pretensye zgłosili, przez wybór w miejsce dotychczasowego zarządcy masy jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli inne osoby powołać.

Wierzyciele, którzy poza siedzibą sądu tut. mieszkają winni w zgłoszeniach swych pretensyj wskazać zarazem pełnomocnika tutaj mieszkającego, któremuby dalsze uchwały doręczone być mogły, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowionoby na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorów dla nich.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego umieszczane będą w Gazecie Lwowskiej.

Rzeszów, 10 marca 1881.

(1688 3—3) **Edykt.**

L. 7972. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ustanawia w sprawie filii c. k. uprz. zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu we Lwowie przeciw Wolfowi Lanner i Dawidowi Lanner o zapłatę sumy wekslowej 300 zł. w. a. z pn. dla niewiadomego z miejsca pobytu Dawida Lanner kuratora w osobie p. adw. Dra Reicha, a doręczając temuż kuratorowi wydany jednocześnie nakaz zapłaty, o tem nieobecnego przez niniejszy edykt do właściwego zastosowania się zawiadamia.

Lwów dnia 26 lutego 1881.

(1896 3—3)) **Edykt.**

L. 4767. C. k. sąd powiatowy w Bursztynie ogłasza, że w sprawie Abrahama Heller przeciw Jakimowi Kamienieckiemu i Stefanowi Garbaczewskiemu o 85 zł. odbędzie się w sądzie 4 kwietnia, 4 maja, i 15 czerwca 1881, zawsze o godz 10 rano licytacya realności niehipotecznej l. 79 w Bouszowie, przy pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 120 zł. a na trzecim terminie i niżej ceny oraz za poprzedniem złożeniem wadyum 12 zł.

Inne warunki i akty egzekucyjne można w registraturze przeglądać.

Bursztyn dnia 13 grudnia 1880.

(1877 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 347. Tomasz Chudy w Błaszkowy uznany został za marnotrawnego, a kuratorem ustanowiony Jan Furman.

C. k. sąd powiatowy.

Brzostek dnia 31 stycznia 1881.

(1455 1—3) **Edykt.**

L. 23511. C. k. sąd krajowy w drodze dalszej egzekucyi wyroków c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z 12 listopada 1863 l. 13920 c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie z 3 maja 1864 l. 3487 i 31 grudnia 1864 l 15606 rezolucyi c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z 23 grudnia 1870 l. 10884 decyzyi c. k. sądu krajowego wyższego z dnia 1 czerwca 1871 l. 5326 z 10 maja 1872 l. 963 i 16 stycznia 1874 l. 26615 celem zaspokojenia należącej się od spadkobierców Henryka Fihausera Józefowi Zajączkowskiemu sumy 348 97½ ct. z większej 4166 zł. m. k. z procentem 5% od 30 grudnia 1871 tudzież z procentem 5% pierwotnej sumy 4374 zł. 30 ct. od 1 września 1860 do 16 sierpnia 1866 kosztami egzekucyi 35 zł. 50 ct. 39 zł. 88 ct. 58 zł. 83 ct 127 zł. 80 ct. 12 zł. 10 ct. 10 zł. 70 ct. 30 zł. 30 ct. już przyznanemi dozwala i rozpisuje przymusową publiczną sprzedaż ⅗ części schedy VI dóbr Gdowa w powiecie Dobczyckim położonych, do masy spadkowej Henryka Fihausera względnie tegoż spadkobierców i prawonabywców Dom 132 p. 189 n. 50½ haer. Dom 379 p. 301 n. 59 haer. i 60 haer. własnych w trzecim terminie i która na dniu 9 maja 1881 o godz. 10 rano w tutejszym c. k. sądzie krajowym będzie przedsięwziętą.

Cenę wywołania stanowi wartość tych ⅗ części VI schedy dóbr Gdowa, aktem oszacowania w sumie 24388 zł. 55 ct. wypośrodkowana poniżej, której na tym terminie wzmiankowane wyżej ⅗ części VI schedy dóbr Gdowa także przedanemi będą.

Wadyum przed licytacyą do rąk komisyi licytacyjnej złożyć się mające wynosi 1000 zł.

Akt oszacowania ⅗ części VI schedy dóbr Gdowa dalej wykaz hipoteczny tychże dóbr i warunki licytacyjne strony interesowane przejrzeć mogą w odnośnych aktach sądowych w registraturze c. k. sądu krajowego w Krakowie zaś w dniu licytacyi u komissyi do przedsięwzięcia takowej wydelegowanej zaś wykaz podatków w urzędzie podatkowym w Wieliczce.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się obydwie strony współwłaścicieli dóbr i wierzycieli hipotecznych, a to wiadomych do rąk własnych zaś Abrahama Stiela i niewiadomych wierzycieli hipotecznych i tych którzyby po dniu 16 marca 1880 do hipoteki ⅗ części VI schedy dóbr Gdowa weszli i tych którymby obecna rezolucya licytację rozpisująca i dalsze z jakiejkolwiek przyczyny doręczone być nie mogły do rąk kuratora adwokata Szycznia z substytucyą adwokata Wechslera, wreszcie współwłaścicieli t. j. masę spadkową Eleonorę z Wojnarowiczów Fihauser, masę spadkową Konstancyi z Fihauserów Bielowskiej, Czesława Fihausera, Alfreda Fihausera, Bogumiłę Fihauserową i masę spadkową Henryka Fihausera do rąk kuratora adwokata Wedrychowskiego z substytucyą adwokata Horowitza i przez edykta.

Kraków 8 października 1880.

(2003 1—3) L. 331.

Obwieszczenie licytacyi.

C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Anny Stańco 40 zł. w drodze egzekucyi przez publiczną licytację sprzedany będzie dom pod l. 202 w Węgierskiej Górce do dłużników Bartłomieja i Anny Krzyżowskich należący, w trzech terminach 31 marca, 27 kwietnia i 27 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 100 zł.

Wadyum 10 zł.

Milówka, 20 stycznia 1881.

(1992 1—3) **Edykt.**

L. 2850. C. k. sąd powiatowy w Uścieczku podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Gabryela Lang przeciw Jurkowi Kliszcz pto 18 zł. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Tłustem pod nr. 150/155 położonej, dłużnika Jurka Kliszcz własnej, w terminach na dniu 29 marca, 30 kwietnia i 27 maja 1881 w zabudowaniu c. k. sądu powiatowego w Tłustem.

Cena wywołania 70 zł. w. a.

Wadyum 10% 7 zł. w. a.

Warunki licytacyjne leżą w t. s. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Uścieczko, 20 lipca 1880.

(1614 1—3) **Edykt.**

L. 569. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie wdraża postępowanie amortyzacyjne w myśl §. 73 u. wek. i uznaje weksel z daty Błażowa 21 listopada 1874 na 690 złr. w. a. opiewający, za sześć miesięcy od daty w Błażowy płatny przez p. Zygmunta Chmielewskiego jako akceptanta a przez p. Herscha Hocha jako wystawiciela podpisany a to od dnia 22 maja 1875 licząc za amortyzowany a tem samem wszelkich prawnych skutków pozbawiony a zarazem wzywa się obecnego posiadacza tego wekslu aby takowy w ciągu 45 dni licząc od ogłoszenia edyktu tutejszemu sądowi przedłożył.

Rzeszów 17 lutego 1881.

(1540 1—3) **Edykt**

L. 298. C. k. sąd powiatowy w Mościskach podaje do ogólnej wiadomości, że na dniu 31 maja 1881 o godzinie 10tej rano jako na trzecim i ostatnim treminie odbędzie się w sądzie publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 176 w Lackiej woli położonej małoletniej Ewy Dochniak własnej na zaspokojenie pretensyi Majera Strocha za jakąbądź cenę.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 335 zł.

Zakład 34 złr.

Warunki licytacyi i protokół zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w kancelaryi sądu.

C. k. sąd powiatowy.

Mościska dnia 3 lutego 1881.

(1971 1—3) **Edykt.**

L. 3295. Na dniach 7 kwietnia, 10 maja i 14 czerwca 1881, każdym razem o 10 godzinie rano odbędzie się w zabudowaniu sądowem publiczna sprzedaż realności pod Nr. kons. 51 rep. 133 w Żółtańcach położonej niestanowiącej ciała tabularnego na rzecz Markusa Lebwolha pto. 50 złr. i 30 złr w. a. z pn.

Cena szacunkowa 1650 złr.

Wadyum 165 złr. a. w.

Resztę warunków można przejrzeć w t. s. registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kulików dnia 30 listopada 1879.

(1991 1—3) **Edykt.**

L. 5017. C. k. sąd powiatowy w Tłustem czyni wiadomo, że na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włość. we Lwowie w kwocie 89 zł. 19 ct.. a względnie 44 zł. 80 ct. w. a. z pn. realność pod nr. kons. 145 w Lataczu położona, własność dłużnika Iwana Jusków stanowiąca, w terminach na dnia 31 marca, 28 kwietnia i 31 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem w sądowem zabudowaniu przymusowo sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 300 zł w. a.

Wadyum 30 zł.

Resztę warunków tej sprzedaży można w registraturze t. s. przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.

Tłuste, 30 grudnia 1880.

(2004 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 93 C. k. sąd powiatowy w Peczeniżynie podaje do powszechnej wiadomości, że w dniach 14 kwietnia 1881, 14 maja i 14 czerwca 1881, każdym razem o 10 godzinie przed południem, odbędzie się publiczna sprzedaż realności dłużniczych ciała tabularnego niestanowiących protokołem z 10 listopada 1874 l. 8007 zastawniczo opisanych mianowicie:

1) realności pod l. k. 61 w Berezowie wyżnym położonej Michała Chanenczuka własnej na 280 złr ocenionej;

2) realności pod l. k. 61 w Berezowie wyżnym położonej Wasyla Chanenczuka własnej na 260 złr. ocenionej.

3) realność pod l. k. 365 w Brzezowie wyżnym położonej Stefana Tomicza własnej na 26 złr. ocenionej;

4) realności pod l. k. 6 w Berezowie wyżnym położonej Ilka Tomicza własnej na 130 złr. ocenionej na zaspokojenie wekslowej kwoty 3100 złr. na rzecz Wiktora Stahla.

Powyższe realności zostaną każda z osobna przy pierwszym i drugim terminie za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim zaś nawet poniżej tejże sprzedane.

Cenę wywoławczą stanowi dla każdej realności z osobna wydobyta cena szacunkowa.

Zakład zaś 10 prc. ceny szacunkowej.

Warunki licytacyjne dla każdej realności z osobna i jednolity protokół zastawnego opisania i oszacowania mogą być w tus. registraturze przejrzane.

Peczeniżyn 30 stycznia 1881.

(2006 1—3) **Edykt**

L. 8498. C. k. sąd powiatowy w Ropczycach podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Franciszka Saromy w kwocie 160 zł. z należytościami dodatkowemi dozwolona została sprzedaż egzekucyjna realności pod l. k. 160 w Gnojnicy położonej do Jakóba Zawiślaka należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w sądzie tut. w 3 terminach 4 kwietnia, 9 maja i 13 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołalną stanowić będzie wartość szacunkowa 1660 złr. w. a. poniżej której w dwóch pierwszych terminach realność sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 166 złr.

Resztę warunków wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu powiatowego.

Ropczyce dnia 10 lutego 1881.

(2007 1—3) **Edykt.**

L. 1389 C. k. sąd powiatowy w Śniatynie podaje do wiadomosci, że w celu zaspokojenia pretensyi B. Jana Romaszkana właściciela młyna parowego i fabryki krup perłowych w Horodence w kwocie 494 złr. 30 ct. a w. z pn. przeciw Dawidowi Teichrowi wywalczonej odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 7 kwietnia 1881, 5 maja 1881 i 2 czerwca 1881, każdym razem o 10 godz. rano, egzekucyjna licytacya połowy realności dłużnika l. k. 64¼ w Śniatynie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena szacunkowa wynosi 1000 złr.

Wadyum 100 złr.

W razie gdyby realność ta na dwóch pierwszych terminach przynajmniej za cenę szacunkową sprzedaną nie została, wtedy sprzeda się ją na trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych i protokoły opisania i oszacowania realności można przejrzeć w tutejszosądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Śniatyn dnia 19 lutego 1881.

(1754 1—3) **Edykt.**

L. 4665. C. k. sąd powiatowy w Strzyżowie zawiadamia że dnia 12 kwietnia, 3 maja i 7 czerwca 1881 zawsze o 9 rano egzekucyjna sprzedaż około 2 morgów pola do realności pod l. k. 46 należących w Godowej położonych Wojciecha i Franciszki małżonków Wnęków własnych, ciała tabularnego niestanowiących na zaspokojenie wierzytelności Jakóba Schütza w kwocie 18 zł. z pn. przedsięwziętą i przy trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 280 zł.

Wadyum 28 zł.

Akt opisania i oszacowania jakoteż reszta warunków licytacyjnych są w aktach do przejrzenia.

Strzyżów 31 grudnia 1880.

(1755 1—3) **Edykt.**

L. 3351. W c. k. sądzie powiatowym Tyczyńskim, celem zaspokojenia wierzytelności Eisika Schnella w kwocie 14 zł. 85 ct. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż części realności pod l. 217 rep. 79 w Hyżnem położonej, ciała tabularnego niestanowiącej Józefa Kłody własnej w dniach 29 kwietnia, 30 maja i 30 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 9 z rana.

Cena wywołania 127 zł.

Wadyum 13 zł.

Resztę warunków licytacyi w sądzie można przejrzeć.

Tyczyn dnia 10 lipca 1880.

(1756 1—3) **Edykt.**

L. 2803. W c. k. sądzie powiatowym Tyczyńskim, celem zaspokojenia wierzytelności Salamona Geigera w kwocie 18 zł. 70 ct. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności pod Nr. 67—81/461 w Błażowy położonej, ciała tabularnego niestanowiącej Pawła Dudki własnej, w dniach 29 kwietnia, 30 maja i 30 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 9 rano

Cena wywołania 92 zł. 50 ct.

Wadyum 9 zł. 25 ct.

Resztę warunków licytacyi w sądzie można przejrzeć.

Tyczyn dnia 20 września 1880.

(1718 1—3) **Edykt.**

L. 734. Celem zaspokojenia należytości Lwowskiego zakładu kredytowego włościańskiego 11 rat po 18 zł w. a., tudzież resztującego kapitału 34 zł. 7 ct w. a. z pn. odbędzie się w dniach 29 kwietnia, 27 maja i 24 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod l. k. 66 sub. rep. 164 w Krzemienicy położonej wykazem hipotecznym 9 objętej. wedle poz. B. 1 stanu czynnego dłużnika Franciszka Sandomirskiego własnej.

Cena wywołania 600 zł. w. a.

Wadyum 60 zł. w. a. wynosi.

C. k. sąd powiatowy.

Łańcut 29 stycznia 1881.

(1886 1—3) **Edykt.**

L. 145 W c. k. sądzie powiatowym w Sądowejwiszni odbędzie się dnia 27 kwietnia, 25 maja i 20 lipca 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa publiczna sprzedaż realności z gruntami pod l. k. 31 w Orchowiecach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej Hryńka Czórnego własnej celem wydobycia kwoty 8 zł. w. a. z pn. na rzecz Jakóba Litmanna

Cena wywołania 305 zł w. a.

Wadyum 30 zł. 50 ct. w. a.

Bliższe warunki można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Sądowa-Wisznia 29 stycznia 1881.

(1889 1—3) **Edykt.**

L. 54062. C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi Amsla Pfana 600 zł. z pn. odbędzie się dnia 21 kwietnia 1881 o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Amalii Brzuchowskiej, a względnie do jej masy spadkowej, wedle Dom. 57 pag 82 n. 11 haer. i pag. 83 n. 12 haer. należącej realności we Lwowie pod l. 295¾ położonej, na którym terminie realność ta nawet niżej ceny wywołania 4331 zł. 67 ct. w. a. sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 217 zł. złożoną być ma, akt szacunkowy i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno nareszcie. że dla nieobecnych wierzycieli Joachima Beera Modlingera, Wilhelma i Katarzyny Hess, tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 30 lipca 1880 roku rzeczowe prawa na wspomnionej realności nabyli. lub którymby uchwały niniejszej sprawy egzekucyjnej się tyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły adwokat Dr. Bodek kuratorem a jego zastępcą Dr. Mansch mianowany został.

Lwów dnia 19 lutego 1881.

(1487 1—3) **Edykt.**

L. 617. Dnia 2 maja 1881 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna sprzedaż realności lk 17 w Kalinowie wykazem hip. 78 objętej w sprawie wekslowej Ryfki Sary Finsterbusch przeciw Antoniemu Jung pto 266 zł.

Cena szacunkowa wynosi 3170 zł.

Zakład 254 zł.

Na tym terminie sprzedaną będzie realność nie niżej 1000 zł.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w t. s. registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy miej. deleg.

Sambor, 20 stycznia 1881.

(1999 1—3) **Edykt.**

L. 796. C. k. sąd powiatowy w Dąbrowy podaje do wiadomości, że celem zapłacenia wierzytelności Idesy Knobloch w kwocie 117 zł. 60 ct. w. a. z pn odbędzie się w dniu 22 kwietnia, w dniu 19 maja, i w dniu 23 czerwca 1881, publiczna sprzedaż realności pod l. 87/65 w Dąbrowie położonej Ignacego Węgla własnej, każdym razem o godzinie 10 z rana w kancelaryi sądowej.

Cena wywołania wynosi 460 zł. w. a.

Wadyum 46 zł. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy.

Dąbrowa dnia 1 lutego 1881.

(1709 1—3) **Edykt.**

L. 10408. Dnia 19 kwietnia, 17 maja, 28 czerwca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. k. 17 w Przyborowiu Stanisława Gębali własnej na rzecz Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie celem zaspokojenia 330 zł. 95 ct.

Cena szacunkowa 1500 zł.

Wadyum 150 zł.

Protokół zastawniczego opisania i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Brzesko dnia 30 grudnia 1880.

(1710 1—3) **Edykt.**

L. 10409. Dnia 19 kwietnia, 17 maja, 28 czerwca 1881, każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. k. 103 w Przyborowiu Stanisława Kądziołki własnej na rzecz Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie celem zaspokojenia 168 zł.

Cena szacunkowa 600 zł.

Wadyum 60 zł.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Brzesko dnia 30 grudnia 1880.

(1836 1—3) **Edykt.**

L. 8790. C. k. sąd powiatowy w Mielcu rozpisuje na zaspokojenie pretensyi Banku dla handlu i przemysłu w kwocie 72 zł. egzekucyjną sprzedaż realności pod l. 4 w Brzyściu Walentego Kukulskiego własnej, na dzień 25 kwietnia, 30 maja, i 30 czerwca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena szacunkowa 1800 zł.

Wadyum 180 zł.

Resztę warunków i protokół opisania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Mielec dnia 21 lutego 1881.

(1712 1—3) **Edykt.**

L. 10096. Dnia 19 kwietnia, 17 maja i 28 czerwca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. k. 53 w Przyborowiu Marcina Grocholskiego własnej na rzecz galic. zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie, celem zaspokojenia 244 zł. 5 ct.

Cena szacunkowa 880 zł.

Wadyum 88 zł.

Protokół zastawniczego opisania i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Brzesko dnia 30 grudnia 1880.

(1538 1—3) **Edykt**

L. 2722. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia pp. Alfreda i Olgę hr. Borkowskich, że pod dniem 19 stycznia 1881 l. 829 wydano przeciw nim na prośbę filii akc. banku hipotecznego w Tarnopolu nakaz zapłaty na sumę 4900 zł. w. a. i że z powodu niewiadomego ich miejsca pobytu ustanowiono dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie p. adw. dr. Kwiatkowskiego z zastęptwem adw. dra Łuczakowskiego.

Wzywa się przeto pozwanych, by ustanowionego kuratora należycie poinformowali. lub innego zastępcę mianowali, gdyż inaczej wyniknąć mogące złe skutki sami sobie przypiszą.

Tarnopol, 23 lutego.

(1850 1—3) **Edykt.**

L. 3400. C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach przeprowadzi w dniach 29 kwietnia, 30 maja, 1 lipca 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczną przymusową sprzedaż realności włościańskiej pod l. k. 150 w Niżankowicach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej Józefa i Józefy Urbanów własnej celem wydobyc a wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 40 zł. 60 ct.

Cena wywołania 300 zł. zakład 30 zł

Na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko wyżej, zaś na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.

Niżankowice 12 sierpnia 1880.

(1918 3—3) **Licytacya.**

L. 2328. Na zaspokojenie zaległych podatków i należytości prawnych ciążących na dobrach Zarzyszcze czyli Berdegi położonych w powiecie Żółkiewskim przedsięweźmie Starostwo Żółkiewskie w zabudowaniu Starostwa przymusowe publiczne przetargowe wydzierżawienie dóbr tabularnych Zarzyszcze składających się według metryki gruntowej z roku 1820 z folwarku o 60 morgach 1074 sążni roli ornej, 2 morgi 370 sążni łąki, 776 morgów 1294 sążni lasu częścią pastwiska na dniu 14 kwietnia 1881 o 11 godzinie przed południem.

Folwark powyższy wydzierżawiony zostanie na czas od 14 kwietnia do końca października 1881.

Cena wywołania wynosi 400 zł. w. a.

Zakład czyli wadyum w kwocie 200 złr. ma być złożone na terminie licytacyjnym.

Bliższe warunki licytacyj tudzież protokół opisania i oszacowania można przed terminem licytacyjnym przejrzeć w Starostwie.

C. k. starostwo.

Żółkiew dnia 6 marca 1881

(1898 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 8998. C. k. sąd powiatowy rozpisu je na dzień 4 kwietnia, 4 maja i 15 czerwca 1881, każdym razem o 11 godzinie rano w sądzie nową publiczną sprzedaż realności niehipotecznej pod l. k. 25 w Bouszowie Hrynia i Hanuski Martynów na rzecz Abrahama Heller ptc 350 złr. pod warunkami w edykcie z 1 czerwca 1880 l. 3621 wyrażonemi.

Bursztyn 18 czerwca 1881.

(1481 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1304. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niniejszem Markusa Scheinbacha i Salomona Herziga z życia i miejsca pobytu niewiadomych, że wsprawie usprawiedliwienia pretensyi prawa zastawu dla obowiązku oddania 30 korcy pszenicy na dobrach Ziwnawoda zpl. na ich. rzecz ciężącego dla nich kuratora w osobie p. adw. Dr. Busia, zaś tegoż zastępcą p. adwokata Dr. Gałeckiego ustanowiono.

W Tarnowie dnia 3 lutego 1881.

(1903 3—3) **Edykt.**

L. 12138. C. k. sąd powiatowy delegowany miejski w Tarnowie wiadomo czyni, że dla Katarzyny z Żugajów Anielowej włościanki z Niecieczy uchwałą c. k. sądu obwodowego Tarnowskiego z dnia 8 lipca 1880 l. 9464 za marnotrawczynię uznanej Michała Pytkę z Nieciaczy kuratorem ustanowił.

Tarnów dnia 21 października 1880.

Doniesienia prywatne

L. 162. (2102 1—3)

Ogłoszenie.

Dyrekcya kasy Oszczędności miasta Stanisławowa zniża, począwszy od 1 kwietnia 1881 r., stopę procentową:

a) od eskontu weksli z 8% na 7½%
b) od pożyczek hipotecznych . . z 7½% na 6½%
c) od pożyczek na zastaw papierów wartościowych z 7½% na 6½%

Oraz podaje do wiadomości, że na mocy reskryptu Wysokiego c. k. Ministerstwa spr. wewn. z d. 16 listopada 1880 r. udzielać będzie pożyczek na akta notaryalne z trzema zapewne uznane podpis mi z 6 miesięcznym terminem spłaty.

Wkładki na książeczki oszczędności oprocentowuje jak dotąd według stopy 5%.

Dnia 6 marca 1881.

Z Dyrekcyi kasy oszczędności miasta Stanisławowa.

Ogłoszenie.

Dnia 7go kwietnia b. r. o godzinie 11 przed południem, odbędzie się w pomieszkaniu rz. kat. probostwa w **w Radziechowie** (powiat Kamionka Strumiłowa) publiczna licytacya na przedsiębiorstwo restauracyi rz. kat. kościoła **w Radziechowie,** której koszta według zatwierdzonego kosztorysu obliczone są na 2000 zł. w. a. licytacya przeprowadzona będzie za zapieczętowanemi ofertami. Przystępujący do licytacyi ma złożyć kaucyę 10%. Najniższą kwotę ofiarujący otrzyma przedsiębiorstwo. Warunki licytacyjne, plan i kosztorys można przejrzeć w kancelaryi rz. kat. probostwa.

Radziechów dnia 2 marca 1881.

W imieniu rz. kat. komitetu.

Kr. Alfred Białogłowski
przewodniczący. 1647 3 3

Podziękowanie.

Wiedziona uczuciem wdzięczności za uratowanie życia najdroższym mi istotom, ośmielam się niniejszem oddać hołd publiczny niezwykłej zacności Wgo **Konstantego Męcińskiego,** doktora medycyny *w Staremmieście,* którego nader starannej troskliwości, obok umiejętnego traktowania wielce niebezpiecznej słabości, jedynie zawdzięczam ocalenie życia męża i dziatek moich. Za Twe najszlachetniejsze, kilkomiesięczne, zupełnie bezinteresowne starania około łoża męża mego i jego rodziny. racz przyjąć zacny i szanowny Panie serdeczne. stokrotne **„Bóg zapłać!“** od wdzięcznej żony i matki.

Staremiasto 13 marca 1881.

Józefa Nikodemska.